

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์

ในบทนี้จะทำการวิเคราะห์ตามกรอบที่ใช้ศึกษาในบทที่ 4 โดยการศึกษาจะแบ่งออกเป็น 4 กรณีด้วยกัน คือ

1. เมื่อกำหนดให้อุปสงค์และอุปทานของระบบเศรษฐกิจเติบโตไปตามปกติ
2. เมื่อมีการจำกัดด้านอุปสงค์โดยการควบคุมอัตราการเพิ่มของประชากรให้เป็นไปตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 คือ กำหนดให้มีอัตราเพิ่มของประชากรเท่ากับร้อยละ 1.006 ต่อปี
3. เมื่อมีการเพิ่มอุปทานโดยการใช้นโยบายการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรของกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
4. เมื่อมีการพิจารณาทั้งทางด้านอุปสงค์และอุปทาน โดยมีการควบคุมอัตราการเพิ่มของประชากรและมีการใช้นโยบายเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร

ในการเลือกใช้ scenario ทั้ง 4 กรณีนี้ เนื่องจากกรณีที่ 1 นั้นเป็นการพิจารณาระบบเศรษฐกิจเมื่อการเจริญเติบโตเป็นไปตามปกติ เพื่อใช้เป็นฐานในการเปรียบเทียบกับกรณีอื่นเมื่อกำหนดให้ตัวแปรบางอย่างเปลี่ยนแปลงไปหรือเมื่อมีการดำเนินนโยบายใดๆ จะก่อให้เกิดผลแตกต่างไปจากเดิมอย่างไร กรณีที่ 2 เป็นการพิจารณาทางด้านอุปสงค์โดยการศึกษาทางประชากร เนื่องจากในระยะยาวแล้วตัวแปรทางประชากรไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างหรือจำนวนประชากรจะมีผลอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ ส่วนในกรณีที่ 3 เป็นการพิจารณาทางด้านอุปทานตามแนวนโยบายของกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อจะได้ทราบถึงผลของการดำเนินนโยบาย การเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรที่มีต่อโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดศรีสะเกษ และในกรณีที่ 4 เป็นการพิจารณาทั้งทางด้านอุปสงค์และอุปทานคือ เมื่อมีการดำเนินนโยบายตามกรณีที่ 2 และ 3 พร้อมกันแล้วผลที่ได้จะเป็นอย่างไร

เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับกรณีต่างๆ

ในการศึกษานี้จะได้ทำการคาดประมาณ ตั้งแต่ พ.ศ.2534 ไปจนถึงสิ้นสุดแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 คือ ในปี พ.ศ.2539

จากกรณีศึกษาทั้ง 4 กรณีนี้ ตัวแปรที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใดๆ สามารถสรุปได้ดังนี้

	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
แบบจำลองเชิงมหภาค				
gr(GPPa)	3.44	3.44	3.55	3.55
การศึกษาด้านประชากร				
gr(POP)	2.11	1.01	2.11	1.01
การคาดประมาณอุปสงค์				
DPCB ข้าว	151.53	151.53	151.53	151.53
DEL ข้าว	0.73	0.73	0.73	0.73
DPCB ถั่วลิสง	0.20	0.20	0.20	0.20
DEL ถั่วลิสง	0.174	0.174	0.174	0.174
DPCB หอมแดง	0.43	0.43	0.43	0.43
DEL หอมแดง	0.127	0.127	0.127	0.127
DPCB กระเทียม	0.17	0.17	0.17	0.17
DEL กระเทียม	0.127	0.127	0.127	0.127
DPCB มันสำปะหลัง	0.80	0.80	0.80	0.80
DEL มันสำปะหลัง	0.195	0.195	0.195	0.195
DPCB วัวและควาย	1.14	1.14	1.14	1.14
DEL วัวและควาย	0.198	0.198	0.198	0.198
DPCB หมู	1.39	1.39	1.39	1.39
DEL หมู	0.234	0.234	0.234	0.234
DPCB เบ็ดและไก่	2.75	2.75	2.75	2.75
DEL เบ็ดและไก่	0.17	0.17	0.17	0.17

	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
การคาดประมาณอุปทาน				
gr(SPR ข้าวนาปี)	4.12	4.12	6.33	6.33
gr(SPR ข้าว)	2.10	2.10	3.71	3.71
gr(SPR ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์)	0.95	0.95	1.50	1.50
gr(SPR มันสำปะหลัง)	1.45	1.45	1.19	1.19
gr(SPR ถังลิสง)	1.32	1.32	1.32	1.32
gr(SPR ปอแก้ว)	1.54	1.54	1.54	1.54
gr(SPR หอมแดง)	3.12	3.12	3.12	3.12
gr(SPR กระเทียม)	2.32	2.32	2.32	2.32
gr(SPR วัลและควาย)	11.66	11.6	11.66	11.66
gr(SPR หมู)	3.23	3.23	3.23	3.23
gr(SPR เป็ดและไก่)	14.73	14.73	14.73	14.73

โดยกำหนดให้

- gr(GPPa) คือ อัตราการเติบโตเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร
- gr(POP) คือ อัตราการเติบโตเฉลี่ยของจำนวนประชากร
- DPCB คือ ปริมาณความต้องการบริโภคอาหารต่อคน (กิโลกรัมต่อคน)
- DEL คือ ค่าความยืดหยุ่นของปริมาณความต้องการบริโภคอาหารประเภทต่างๆ
เมื่อรายได้เปลี่ยนแปลงไป
- gr(SPR) คือ อัตราเพิ่มเฉลี่ยของผลผลิต

กรณีที่ 1 เมื่อกำหนดให้อุปสงค์และอุปทานของระบบเศรษฐกิจเติบโตไปตามปกติ

ในปัจจุบันจังหวัดศรีสะเกษมีความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรกรรมในลักษณะที่สามารถพึ่งตนเองได้ และมีการส่งออกไปยังจังหวัดอื่นๆ สภาพการผลิตสินค้าเกษตรกรรมยังต้องอาศัยปัจจัยการผลิตที่มาจากภาคอุตสาหกรรม เช่น ปุ๋ยเคมี เครื่องจักร ยาฆ่าแมลงรวมทั้งสินค้าอุปโภคบริโภคอื่นๆ จากนอกจังหวัด อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่า ในอนาคตจังหวัดศรีสะเกษมีแนวโน้มที่จะผลิตสินค้าอุตสาหกรรมได้มากขึ้น

ดังนั้น เมื่อกำหนดค่าให้อุปสงค์และอุปทานของระบบเศรษฐกิจเติบโตตามปกติ พบว่า การขยายตัวทางเศรษฐกิจของจังหวัดมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 7.36 ต่อปี โดยสาขาเกษตรกรรมขยายตัวในอัตราร้อยละ 3.44 ต่อปีและนอกสาขาเกษตรกรรมมีการขยายตัวถึงร้อยละ 8.99 ซึ่งจะเห็นได้ว่า สัดส่วนของผลิตภัณฑ์ในภาคเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมดจะลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์นอกภาคเกษตร จากอัตราการขยายตัวดังกล่าวเป็นผลให้มูลค่าของผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรจะน้อยกว่าผลิตภัณฑ์นอกภาคเกษตรอยู่มาก โดยในปี พ.ศ.2534 มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรเท่ากับ 3,267,582 พันบาท และเพิ่มขึ้นเป็น 3,869,252 พันบาท ในปี พ.ศ.2539 ปรากฏว่า มูลค่าที่เพิ่มขึ้นมีเพียง 601,670 พันบาทเท่านั้นในระยะ 6 ปี ส่วนผลิตภัณฑ์นอกภาคเกษตรในปี พ.ศ.2534 เท่ากับ 7,624,228 พันบาท และเพิ่มขึ้นเป็น 11,727,592 พันบาทในปี พ.ศ.2539 มีมูลค่าเพิ่มขึ้นถึง 4,103,364 พันบาท ส่วนหนึ่งเป็นเพราะมูลค่าของผลิตภัณฑ์นอกภาคเกษตรนั้นสูงกว่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรมาก

และจากการวิเคราะห์องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์จังหวัดศรีสะเกษดังแสดงในตารางที่ 5.3-5.9 พบว่า มูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำกว่ามูลค่าการส่งออก คือ อัตราเพิ่มเฉลี่ยของการนำเข้าคิดเป็นร้อยละ 5.19 ส่วนอัตราเพิ่มเฉลี่ยของการส่งออกเท่ากับ ร้อยละ 7.28 แสดงว่า คลุมการค้า (การส่งออก-การนำเข้า) มีแนวโน้มที่จะลดลง แม้ว่าการนำเข้าสุทธิจะมีค่าเพิ่มขึ้น แต่เป็นไปในอัตราที่ต่ำกว่าการส่งออก ขณะที่มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นอย่างมากทั้งที่มีอัตราการเติบโตโดยเฉลี่ยสูง เนื่องจากสินค้าส่งออกส่วนใหญ่ของจังหวัดจะเป็นสินค้าเกษตรกรรมซึ่งมีราคาต่ำ แต่สินค้านำเข้าส่วนมากแล้วจะเป็นสินค้าประเภทอุตสาหกรรมผ่านกระบวนการแปรรูปแล้ว จึงมีราคาสูงทำให้มูลค่าระหว่างการส่งออกและนำเข้าต่างกันมาก

นอกจากนั้นเมื่อวิเคราะห์ถึงสัดส่วน และบทบาทของปัจจัยทางเศรษฐกิจต่อผลิตภัณฑ์จังหวัดพบว่า การใช้จ่ายของภาคเอกชนยังคงมีบทบาทสำคัญในการผลักดันการพัฒนาทางเศรษฐกิจของจังหวัด ดังจะเห็นได้จากมูลค่าการใช้จ่ายของภาคเอกชนในปี พ.ศ.2534 มีมูลค่าถึง 9,022,901 พันบาท และเพิ่มขึ้นเป็น 11,818,862 พันบาท ในปี พ.ศ.2539 โดยมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 5.55 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 76-84 ต่อผลิตภัณฑ์จังหวัด ในขณะที่สัดส่วนการใช้จ่ายของภาครัฐบาลมีเพียงร้อยละ 20-22 ของผลิตภัณฑ์จังหวัดเท่านั้น แม้ว่าจะมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น โดยมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 8.98 ซึ่งสูงกว่าอัตราเพิ่มเฉลี่ยของการใช้จ่ายภาคเอกชนถึงร้อยละ 62 แต่ก็ยังมีบทบาทน้อยเมื่อคู่สัดส่วนการใช้จ่ายต่อผลิตภัณฑ์

จังหวัด การที่แนวโน้มค่าใช้จ่ายภาครัฐบาลมีสัดส่วนมากขึ้น อาจเนื่องมาจากการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดศรีสะเกษในอนาคต จำเป็นจะต้องมีการเตรียมพร้อมในระบบสาธารณูปโภคต่างๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา ถนน ตลอดจนการพัฒนาาระบบการศึกษาของประชากรในพื้นที่ จึงมีผลทำให้การใช้จ่ายของภาครัฐบาลมีบทบาทมากขึ้น และเมื่อปัจจัยต่างๆ เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในด้านต่างๆ ของจังหวัดแล้วก็จะเป็นการสนับสนุนให้การลงทุนจากภาคเอกชนมากขึ้นเช่นเดียวกัน โดยในการศึกษานี้จะกำหนดให้อัตราเพิ่มเฉลี่ยของการลงทุนเท่ากับอัตราการเพิ่มของผลิตภัณฑ์จังหวัด คือ มีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 7.36 ดังนั้นในปี พ.ศ.2534 มูลค่าการลงทุนจะเท่ากับ 2,621,913 พันบาท และในปี พ.ศ.2539 จะเท่ากับ 3,738,777 พันบาท

ผลการคาดคะเนอัตราการขยายตัวเฉลี่ยของประชากรในจังหวัดศรีสะเกษ ดังแสดงในตารางที่ 5.12 พบว่า เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.11 โดยเพิ่มขึ้นจาก 1.36 ล้านคนในปี พ.ศ.2534 เป็น 1.5 ล้านคน ในปี พ.ศ.2539 ในจำนวนนี้แยกออกได้เป็นประชากรในภาคเกษตร จำนวน 1.20 ล้านคน หรือร้อยละ 88.47 ของประชากรทั้งหมดในปี พ.ศ.2534 และเพิ่มขึ้นเป็น 1.31 ล้านคน ในปี พ.ศ.2539 คิดเป็นร้อยละ 86.68 ของประชากรทั้งจังหวัด โดยมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 1.70 ส่วนที่เหลือจะเป็นประชากรนอกภาคเกษตรซึ่งมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 5.18 โดยในปี พ.ศ.2534 มีประชากรนอกภาคเกษตรประมาณ 0.15 ล้านคน หรือร้อยละ 11.53 ของประชากรทั้งหมด และเพิ่มเป็น 0.20 ล้านคน ในปี พ.ศ.2539 หรือคิดเป็นร้อยละ 13.32 ของประชากรทั้งหมด จากตัวเลขดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ในช่วงแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) จำนวนประชากรในสาขาเกษตรจะเพิ่มขึ้น แต่สัดส่วนของประชากรเกษตรมีแนวโน้มลดลง ทั้งนี้เนื่องจากสถานการณ์การผลิตในสาขาเกษตรกรรม เริ่มพบกับข้อจำกัดทางด้านทรัพยากรที่ใช้ในการผลิต และต้นทุนในการผลิตยังอยู่ในระดับสูง แต่ราคาของสินค้าเกษตรกรรมยังต่ำจึงส่งผลให้รายได้ ฐานะ และความเป็นอยู่ของประชากรในสาขาเกษตรต่ำกว่าสาขาอื่นๆ ประกอบกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของประเทศในระยะต่อไป สาขาอุตสาหกรรมจะมีบทบาทมากขึ้นทำให้กำลังแรงงานมีการหันเหไปประกอบอาชีพนอกภาคเกษตรเพิ่มมากขึ้น อีกประการหนึ่งอาจเป็นเพราะรายได้ของผู้ประกอบอาชีพนอกภาคเกษตรโดยเฉลี่ยแล้วจะสูงกว่าในภาคเกษตรค่อนข้างมากด้วย จึงอาจเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คนในชนบทนิยมทำงานนอกภาคเกษตรมากกว่าแต่ก่อน

สำหรับประชากรในวัยทำงานซึ่งมีอายุระหว่าง 15-64 ปี ปรากฏว่า ในปี พ.ศ.2534 จากจำนวนประชากรทั้งหมด 1.36 ล้านคนจะเป็นประชากรในวัยทำงานประมาณ 0.71 ล้านคน หรือประมาณร้อยละ 52.21 ของประชากรทั้งหมด โดยมีอัตราการเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 2.12 และ จากจำนวนประชากรในวัยทำงานดังกล่าวนี้ แยกเป็นประชากรในวัยทำงานสาขาเกษตร 0.61 ล้านคนหรือร้อยละ 86.71 ของประชากรในวัยทำงานทั้งหมด โดยมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยของแรงงาน ภาคเกษตรประมาณร้อยละ 1.64 ที่เหลือประมาณ 0.09 ล้านคน เป็นประชากรในวัยทำงาน สาขานอกการเกษตรหรือประมาณร้อยละ 13.29 ของประชากรวัยทำงานทั้งหมดโดยมีอัตราเพิ่ม เฉลี่ยของแรงงานนอกภาคเกษตรประมาณร้อยละ 5.13 ดังนั้นในปี พ.ศ. 2539 แรงงาน ทั้งหมดจึงมีประมาณ 0.79 ล้านคน เป็นแรงงานในภาคเกษตร 0.67 ล้านคนหรือร้อยละ 84.68 ของแรงงานทั้งหมดที่เหลือ 0.12 ล้านคนเป็นแรงงานนอกภาคเกษตรหรือประมาณ ร้อยละ 15.32 ของกำลังแรงงานทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 5.13-5.15

การคาดประมาณอุปสงค์ภายในจังหวัดจะนำผลที่ได้จากการศึกษาด้านประชากรใน เรื่องของจำนวนประชากรและค่าใช้จ่ายภาคเอกชน จากการวิเคราะห์เศรษฐกิจมวลรวมมาใช้ โดยที่ความต้องการอาหารของประชาชน ในพืชแต่ละชนิดที่ทำการศึกษาก็ได้มาจากปริมาณการ บริโภคอาหารของแต่ละคน แล้วนำมาคำนวณกลับเป็นผลิตภัณฑ์เกษตรเบื้องต้น(primary product) ซึ่งทำการวิจัยโดยฝ่ายวิจัยความต้องการผลิตผลเกษตรกรรม กองวิจัยเศรษฐกิจ การเกษตร ส่วนปริมาณการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละปีนั้นจะเป็นผลมาจากความยืดหยุ่น ของอุปสงค์ในพืชนั้นๆ ต่อรายได้ ซึ่งในการศึกษานี้ได้กำหนดให้ค่าความยืดหยุ่นคงที่ตลอดระยะเวลา ที่ทำการศึกษา

อาหารในที่นี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ พืชและสัตว์ ในส่วนของพืช ได้แก่ ข้าว ถั่วลิสง หอมแดง กระเทียม ส่วนของสัตว์ ได้แก่ วัว ควาย หมู เป็ด และไก่ โดยที่รูปลักษณะ ของผลผลิตจะคำนวณอยู่ในรูปของผลิตภัณฑ์เกษตรเบื้องต้นดังนี้ คือ

ข้าว หมายถึง ข้าวเจ้าหรือข้าวเหนียว ซึ่งอยู่ในรูปลักษณะของข้าวเปลือกที่นวดแล้ว
ถั่วลิสง หมายถึง ผลผลิตทั้งเปลือกแห้ง
หอมแดงและกระเทียม จะอยู่ในรูปของหัวหอมแดง และกระเทียมแห้งมัดจุก

ส่วนอาหารประเภทเนื้อสัตว์นั้นทั้ง วัว ควาย หมู เป็ดไก่ จะเป็นเนื้อสดที่ผ่านการฆ่า และชำแหละแล้ว

ส่วนพืชที่ไม่ใช่อาหาร ได้แก่ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปอแก้ว มันสำปะหลัง รูปลักษณะ ของผลผลิตจะเป็นดังนี้

ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ จะอยู่ในรูปของเมล็ดข้าวโพดที่สีออกจากฝักแล้ว

ปอแก้ว จะอยู่ในรูปผลผลิตของปอแก้วพอก คือ ปอแก้วที่นำไปแช่น้ำ ระยะเวลาหนึ่งประมาณ 2-3 สัปดาห์ แล้วจึงนำมาลอกเอาเปลือกที่หุ้มลำต้นออกไปทำความสะอาดเสร็จแล้วนำไป ตากแห้ง

มันสำปะหลัง รูปลักษณะของผลผลิตจะอยู่ในรูปหัวมันสดที่ผ่านการทำความสะอาด เบื้องต้นแล้ว

รูปของผลผลิตนี้จะเป็นรูปแบบเดียวกันหมดทั้งการศึกษา รวมทั้งในคำอุปทานสินค้าด้วย เพื่อสะดวกในการคำนวณให้เป็นหน่วยเดียวกัน

การศึกษาจากตารางที่ 5.16 พบว่า ปริมาณการบริโภคข้าวมีมากเป็นอันดับหนึ่ง คือ ในปี พ.ศ. 2534 จะบริโภคประมาณ 422,790 ตันและเพิ่มเป็น 471,842 ตันในปี พ.ศ. 2539 เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่นิยม บริโภคข้าวเป็นอาหารหลักและสามารถผลิตได้เอง พืชที่บริโภค รองลงมา ได้แก่ มันสำปะหลัง หอมแดง ถังลิสง และกระเทียม ตามลำดับ ส่วนอาหาร ประเภทเนื้อสัตว์ บริโภคน้อยเพราะมีราคาแพง การบริโภคอาหารประเภทโปรตีนส่วนใหญ่จะ นิยมบริโภคสัตว์ปีก คือ เป็ด ไก่ โดยจะบริโภคเป็นจำนวน 4,438 ตันในปี พ.ศ. 2539 ส่วนเนื้อโค กระบือ บริโภคน้อย คือ ประมาณ 2,190 ตันในปี พ.ศ. 2539 เพราะมีราคาสูงกว่า ประกอบกับเกษตรกรส่วนใหญ่จะเลี้ยง โค กระบือ เพื่อใช้แรงงาน จะจำหน่ายเมื่อปลดจาก การใช้งานแล้ว

เมื่อพิจารณารายละเอียดของการบริโภคตามตารางที่ 5.16-5.23 ปรากฏว่า ข้าวมี อัตราการเพิ่มเฉลี่ยน้อยที่สุด กล่าวคือ ในระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2534-2539 มีค่าเท่ากับร้อยละ 2.23 ซึ่งเป็นผลมาจากค่าความยืดหยุ่นของข้าวที่มีค่าต่ำกว่าพืชชนิดอื่น เพราะปกติคนส่วนใหญ่จะ บริโภคข้าวเป็นอาหารหลัก และผลิตได้เองอยู่แล้ว แม้ว่ารายได้จะเพิ่มขึ้นค่าใช้จ่ายในการซื้อ ข้าวมาบริโภคก็เพิ่มขึ้นน้อยกว่าอาหารอื่นที่มีค่าความยืดหยุ่นที่สูงกว่า เช่น เนื้อหมูซึ่งมีอัตรา

การเพิ่ม คือ เฉลี่ยประมาณร้อยละ 3.23 ดังแสดงในตารางที่ 5.22 เนื่องมาจากค่าความ ยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อรายได้สูง เพราะเป็นอาหารที่มีราคาแพง ส่วนใหญ่จะต้องจัดซื้อมา เมื่อ ประชากรมีรายได้มากขึ้นก็จะบริโภคอาหารดังกล่าวนี้เพิ่มขึ้นอุปสงค์อาหารที่มีอัตราการเพิ่ม รongลงมา ได้แก่ เนื้อวัว ควาย เป็ด และไก่ มีอัตราเพิ่มเฉลี่ยประมาณร้อยละ 3.05 และ 2.93 ต่อปีตามลำดับ ส่วนอุปสงค์ที่ไม่ใช่อาหารในทันที ได้แก่ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปอแก้ว และ บางส่วนของข้าวและถั่วลิสงที่ใช้ทำอาหารสัตว์ จากการศึกษาพบว่า ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มีการ บริโภคมากที่สุด รองลงมา คือ ปอแก้ว โดยในปี พ.ศ.2539 มีการใช้ข้าวโพดในการเลี้ยงสัตว์ เท่ากับ 1,428 ตันใช้ปอแก้วเท่ากับ 601 ตัน ขณะเดียวกันก็มีการนำข้าว และถั่วลิสงมาทำเป็น อาหารสัตว์ส่วนหนึ่งด้วย โดยมีปริมาณข้าวที่นำมาใช้ทำอาหารสัตว์ประมาณ 13 ตัน ถั่วลิสง ประมาณ 49 ตันในปี พ.ศ.2539 ดังแสดงในตารางที่ 5.25-5.27

การผลิตสินค้าเกษตรของจังหวัดศรีสะเกษขึ้นอยู่กับ การปลูกพืชที่สำคัญไม่กี่ชนิด เช่น ข้าว ข้าวโพด ปอแก้ว มันสำปะหลัง ถั่วลิสง หอมแดง และกระเทียม การเพิ่มขึ้นของผลผลิต แต่เดิมเกิดขึ้นเนื่องจากการขยายพื้นที่ทำการเพาะปลูก อย่างไรก็ตามในการศึกษานี้ได้กำหนดให้ พื้นที่เพาะปลูกคงที่ ไม่มีการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้มาทำการเพาะปลูกอีก ดังนั้นการเพิ่มปริมาณการผลิต จึงเกิดขึ้นเนื่องจากการเพิ่มผลผลิตต่อไร่ โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เช่น การใช้ เมล็ดพันธุ์ใหม่ที่ให้ผลผลิตต่อไร่สูง และการใช้ปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง จากนโยบาย ด้านการเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโดยเพิ่ม ผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น พืชที่ได้รับการสนับสนุนให้มีการใช้เมล็ดพันธุ์ใหม่ ได้แก่ ข้าวและข้าวโพด เลี้ยงสัตว์ ส่วนพืชอื่นๆ นั้น ได้แก่ หอมแดง กระเทียม ถั่วลิสง ปอแก้ว มันสำปะหลัง ตลาด ค่อนข้างแคบ การเพิ่มผลผลิตจะมาจากการใช้ปัจจัยการผลิตเพิ่มขึ้น เช่น ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง และอื่นๆ

ในด้านอุปทานจะแบ่งปริมาณการใช้ผลผลิตออกเป็น ส่วนๆ ดังนี้ การใช้เพื่ออุปโภคและ บริโภค การใช้เป็นอาหารสัตว์ การเก็บไว้ทำพันธุ์ การสูญเสีย การใช้สำหรับอุตสาหกรรม และการส่งออก ในการศึกษาจะกำหนดให้ทั้ง 6 ส่วนนี้อยู่ในรูปลักษณะของผลผลิตอย่างเดียวกั นกับการศึกษาด้านอุปสงค์โดยไม่ผ่านกระบวนการแปรรูปทางภาคอุตสาหกรรม ดังนั้นปริมาณ ผลผลิตต่างๆ เหล่านี้จึงยังอยู่ในรูปของผลิตภัณฑ์เกษตรเบื้องต้น

จากการศึกษากรณีของการเปลี่ยนแปลงผลผลิตเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงปัจจัยการผลิต ดังแสดงในตารางที่ 5.28-5.35 พบว่า แนวโน้มการผลิตพืชทั้ง 7 ชนิด มีอัตราเพิ่มเฉลี่ยสูงขึ้น โดยที่ข้าวนาปีมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยมากที่สุด คือ ร้อยละ 4.12 หรือผลิตได้ประมาณ 534,354 ตัน ในปี พ.ศ.2534 และเพิ่มขึ้นเป็น 653,572 ตันในปี พ.ศ.2539 รองลงมา คือ หอมแดง กระเทียม ปอแก้ว มันสำปะหลัง ถั่วลิสง และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ซึ่งมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 0.95 คิดเป็นจำนวน 78,525 ตันในปี พ.ศ.2539 แม้ว่าข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ จะมีอัตราเพิ่มน้อยที่สุด แต่พืชที่มีปริมาณผลผลิตน้อยที่สุด ได้แก่ กระเทียม ในปี พ.ศ.2539 สามารถผลิตกระเทียมได้เพียง 3,265 ตันโดยพืชที่สามารถผลิตได้เป็นอันดับรองลงมาจากข้าว ได้แก่ มันสำปะหลัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ หอมแดง ปอแก้ว ถั่วลิสง และกระเทียม ตามลำดับ ในด้านอัตราส่วนการพึ่งตนเองดังแสดงในตารางที่ 5.54-5.60 พบว่า จังหวัดศรีสะเกษสามารถพึ่งตนเองในด้านการผลิตผลผลิตทางการเกษตรสำหรับพืชเศรษฐกิจหลักทั้ง 7 ชนิดได้ แม้ว่าจะมีแนวโน้มลดลงในบางพืช ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการบริโภคภายในจังหวัดมีแนวโน้มสูงขึ้นและมากกว่าการเพิ่มของปริมาณผลผลิตทำให้การส่งออกเพิ่มขึ้นในอัตราน้อยกว่าผลผลิต แต่ทั้งนี้ จังหวัดเองก็ยังสามารถพึ่งตนเองทางการเกษตรได้ เพราะมีปริมาณผลผลิตเหลือพอที่จะส่งออกพืชทั้ง 7 ชนิด

ในด้านการส่งออกดังแสดงในตารางที่ 5.47-5.53 แม้ว่าข้าวจะเป็นพืชที่ทางจังหวัดสามารถผลิตได้มากที่สุด แต่พืชที่มีปริมาณการส่งออกมากที่สุดกลับเป็นมันสำปะหลัง เนื่องจากมีความต้องการใช้ภายในจังหวัดน้อย ส่วนใหญ่แล้วเกษตรกรจะปลูกพืชเพื่อการค้าหรือส่งออกนอกจังหวัด แต่ในกรณีของข้าว เกษตรกรส่วนใหญ่ปลูกเพื่อบริโภคเองที่เหลือจากการบริโภคจึงส่งออก โดยมีปริมาณการส่งออกข้าวในปี พ.ศ.2534 เท่ากับ 85,782 ตัน มันสำปะหลัง 145,247 ตัน พืชที่ส่งออกเป็นอันดับรองลงมาจากมันสำปะหลังนอกจากข้าว ได้แก่ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ หอมแดง ปอแก้ว ถั่วลิสง และกระเทียม ตามลำดับ ขณะที่แนวโน้มการส่งออกข้าวมีมากขึ้นโดยมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยต่อปีมากที่สุด คือ ประมาณร้อยละ 12.21 ต่อปี ในปี พ.ศ.2539 จะมีการส่งออกข้าวเพิ่มขึ้นเป็นปริมาณเท่ากับ 149,857 ตัน พืชที่มีแนวโน้มการส่งออกรองลงมา ได้แก่ หอมแดง กระเทียม มันสำปะหลัง ปอแก้ว ถั่วลิสง และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ตามลำดับ โดยมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยการส่งออกเท่ากับร้อยละ 3.12 2.28 1.44 1.36 1.22 และ 0.95 ตามลำดับ

ในส่วนของปัจจัยการผลิตที่นำมาศึกษาในที่นี้ ได้แก่ การใช้แรงงาน แยกเป็นแรงงานคน สัตว์ และเครื่องจักร การใช้วัสดุเกษตร ได้แก่ บัว เมล็ดพันธุ์ ยาฆ่าแมลง และยาปราบศัตรูพืช

การใช้แรงงานคน จากการศึกษาพบว่า พืชที่ต้องการใช้แรงงานคนในการเพาะปลูกมากที่สุด คือ ข้าวนาปีดังแสดงในตารางที่ 5.61 เนื่องจากเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่มีความสำคัญเป็นอันดับ 1 ของจังหวัดและมีพื้นที่เพาะปลูกมากที่สุดโดยคิดเป็นร้อยละ 85 ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด ความต้องการแรงงานคนในการปลูกข้าวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น คิดเป็นอัตราเพิ่มร้อยละ 2.10 ต่อปี เนื่องจากมีปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ.2534 จะใช้แรงงานคนในการเพาะปลูกถึงเกือบเกี่ยวข้าวในปี จำนวน 260,774 คน และเพิ่มขึ้นเป็น 289,593 คน ในปี พ.ศ.2539 รองลงมา คือ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และปอแก้ว เนื่องจากมีพื้นที่เพาะปลูกมากเป็นอันดับรองลงมาเป็นที่น่าสังเกตว่า หอมแดงมีความต้องการแรงงานคนมากกว่ามันสำปะหลัง แม้ว่าจะมีพื้นที่เพาะปลูกน้อยกว่าก็ตาม แต่เนื่องจากการเพาะปลูกและเกี่ยวเกี่ยวหอมแดงมีความยุ่งยากกว่าการเกี่ยวเกี่ยวมันสำปะหลัง จึงจำเป็นต้องใช้แรงงานคนเป็นจำนวนมากกว่าโดยในปี พ.ศ.2539 ต้องการแรงงานคนในการเพาะปลูกและเกี่ยวเกี่ยวหอมแดงเท่ากับ 16,484 คน ขณะที่มันสำปะหลังต้องการแรงงานคนเท่ากับ 11,998 คน ในกรณีของกระเทียมกับข้าวนาปรังก็เป็นทานองเดียวกัน จากการสมมติให้พื้นที่เพาะปลูกคงที่ การเปลี่ยนแปลงของผลผลิตต่อไร่ทำให้การใช้แรงงานเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งเป็นผลมาจากการเกี่ยวเกี่ยวผลผลิตโดยตรงโดยอัตราเพิ่มเฉลี่ยของความต้องการแรงงานในพืชทั้ง 7 ชนิดนี้ คิดเป็นร้อยละ 1.81 ต่อปี โดยมีความต้องการแรงงานคนทั้งหมดเฉลี่ยในปี พ.ศ.2534 เท่ากับ 332,396 คน และเพิ่มเป็น 363,873 คน ในปี พ.ศ.2539

การใช้แรงงานสัตว์ โดยส่วนใหญ่แล้วจะไม่มี การเปลี่ยนแปลงมากนักเนื่องจากการเกี่ยวเกี่ยวพืชโดยมากแล้วจะไม่ใช้แรงงานสัตว์ การใช้แรงงานสัตว์จะใช้เพื่อเตรียมดินเท่านั้น อัตราการเพิ่มเฉลี่ยโดยรวมแล้ว จึงมีประมาณร้อยละ 0.04 ต่อปีเท่านั้นใน ระหว่างปี พ.ศ. 2534-2539 คิดเป็นจำนวนสัตว์ได้ประมาณ 55,087 ตัวในปี พ.ศ.2534 และเพิ่มเป็น 55,193 ตัวในปี พ.ศ.2539 ดังแสดงในตารางที่ 5.70-5.76 พืชที่มีความต้องการใช้แรงงานสัตว์มากที่สุด ได้แก่ ข้าว ปอแก้ว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง ถังลิสง และหอมแดง ตามลำดับ ส่วนกระเทียมจะไม่ใช้แรงงานสัตว์เลย ในกรณีของข้าวและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ นอกเหนือจากการใช้แรงงานสัตว์เพื่อเตรียมดินแล้วจะใช้แรงงานสัตว์ในเรื่องของการขนย้าย

รวบรวม ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนที่สูงพอสมควรกับผลผลิต ดังนั้นการที่ผลผลิตต่อไร่เพิ่มมากขึ้นจึงจำเป็นต้องใช้แรงงานสัตว์เพิ่มมากขึ้น

การใช้แรงงานเครื่องจักร ความต้องการใช้รถแทรกเตอร์ ดังแสดงในตารางที่ 5.78-5.85 พบว่า มีแนวโน้มสูงขึ้น และสูงกว่าความต้องการใช้แรงงานสัตว์ คือ มีอัตราเพิ่มเฉลี่ยในการใช้รถแทรกเตอร์ประมาณร้อยละ 0.75 ต่อปี ขณะที่อัตราเพิ่มเฉลี่ยของความต้องการแรงงานสัตว์มีเพียงร้อยละ 0.04 ต่อปี มีพืชอยู่ 3 ชนิดที่ไม่มีมีการใช้แรงงานแทรกเตอร์เพิ่มขึ้น คือ มันสำปะหลัง ถั่วลิสง และกระเทียม เนื่องจากจะใช้รถแทรกเตอร์เป็นสัดส่วนที่น้อยมาก โดยส่วนใหญ่จะใช้ขนย้าย และรวบรวมผลผลิตเท่านั้น การที่ผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้นไม่มากพอ ทำให้ความต้องการใช้รถแทรกเตอร์ไม่เพิ่มขึ้น ส่วนพืชที่เหลือ เช่น ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ หอมแดง เนื่องจากมีความต้องการใช้รถแทรกเตอร์เป็นสัดส่วนที่สูงกว่าการเพิ่มผลผลิตจึงจำเป็นต้องใช้รถแทรกเตอร์เพิ่มขึ้น โดยความต้องการใช้รถแทรกเตอร์ในการเตรียมดิน ขนย้าย รวบรวมหอมแดงจะมีมากที่สุด แต่จะมีอัตราความต้องการใช้รถแทรกเตอร์เพิ่มน้อยกว่าข้าวนาปี เนื่องจากปริมาณการผลิตข้าวนาปีจะมีอัตราเพิ่มสูงกว่าหอมแดง คือ ในปี พ.ศ.2534 ความต้องการใช้รถแทรกเตอร์ในการเตรียมดิน ขนย้าย รวบรวมหอมแดงเท่ากับ 295 คัน และเพิ่มเป็น 304 คันในปี พ.ศ.2539 โดยมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 0.60 ต่อปี ขณะที่ข้าวนาปี ต้องการใช้รถแทรกเตอร์ 205 คัน และเพิ่มเป็น 221 คัน ในปี พ.ศ.2533 และ พ.ศ.2539 ตามลำดับ โดยมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 1.52 ต่อปี

ปุ๋ย การเพิ่มผลผลิตต่อไร่ในการผลิตพืชแต่ละชนิด ปัจจัยการผลิตที่จำเป็นมากที่สุดหนึ่ง คือ ปุ๋ย ในพืชหลักทั้ง 7 ชนิดนี้ พืชที่มีอัตราการใช้ปุ๋ยมากที่สุด คือ ข้าว เนื่องจากมีปริมาณการผลิตมาก ความต้องการใช้ปุ๋ยของข้าวนาปีในปี พ.ศ.2534 จะมีประมาณเท่ากับ 18,372 ตัน และเพิ่มเป็น 22,471 ตัน ในปี พ.ศ.2539 ดังแสดงในตารางที่ 5.87 พืชที่มีความต้องการใช้ปุ๋ยรองลงมา ได้แก่ หอมแดง และกระเทียม โดยในปี พ.ศ.2539 ต้องการใช้ปุ๋ย 10,309 ตันและ 1,062 ตันตามลำดับ แม้ว่าจะมีพื้นที่เพาะปลูกต่ำกว่าพืชชนิดอื่นก็ตาม แต่เนื่องจากพืชผักเป็นพืชอายุสั้นจึงต้องการใช้ปุ๋ยเป็นจำนวนมากเพื่อที่จะให้ผลผลิตมีคุณภาพสูงและมีปริมาณมาก ดังนั้นปริมาณการใช้ปุ๋ยต่อไร่จึงสูงและยังต้องอาศัยการบำรุงดูแลมากพอสมควร ไม่สามารถปล่อยให้เติบโตเองอย่างอิสระเหมือนพืชบางชนิดได้ เช่น มันสำปะหลัง บางจังหวัดไม่มีการใช้ปุ๋ยเลย ส่วนจังหวัดศรีสะเกษมีการใช้ปุ๋ยบ้างแต่น้อยมากประมาณ 1.6 กิโลกรัมต่อไร่ ปุ๋ยที่ใช้เป็นปุ๋ยเคมี

ส่วนพืชชนิดอื่น ได้แก่ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปอแก้ว และถั่วลิสง จะมีปริมาณการใช้ปุ๋ยต่อไร่ที่ใกล้เคียงกัน คือ อยู่ระหว่าง 2.7-3.4 กิโลกรัมต่อไร่ ความแตกต่างระหว่างความต้องการใช้ปุ๋ยมากน้อยในพืชทั้ง 3 ชนิดจึงขึ้นอยู่กับพื้นที่เพาะปลูกที่ต่างกัน โดยจะมีปริมาณการใช้ปุ๋ยในปี พ.ศ.2539 ประมาณ 553, 254 และ 66 ตัน ตามลำดับ ส่วนปุ๋ยเคมีชนิดน้ำมีพืชเพียงสองชนิดที่ใช้ปุ๋ยชนิดนี้ คือ ถั่วลิสง และหอมแดง ดังแสดงในตารางที่ 5.96-5.97 โดยความต้องการใช้ปุ๋ยเคมีชนิดน้ำในปี พ.ศ.2539 ของหอมแดง เท่ากับ 13,909 ลิตร ถั่วลิสงเท่ากับ 1,823 ลิตร

ยาฆ่าแมลงและยาปราบศัตรูพืช จากข้อมูลแสดงการใช้ปัจจัยการผลิตจากตารางที่ 5.98-5.107 พบว่า มีพืช 2 ชนิดที่ไม่ต้องการใช้ยาปราบศัตรูพืช คือ มันสำปะหลัง และปอแก้ว พืชที่มีความต้องการใช้ทั้งยาปราบศัตรูพืชและยาฆ่าแมลงสูง ได้แก่ หอมแดง และกระเทียม เนื่องจากเป็นพืชที่ต้องการการดูแลและบำรุงรักษาค่อนข้างดีกว่าพืชชนิดอื่นดังได้กล่าวมาแล้ว นอกจากนี้ในการปลูกพืชแต่ละชนิดจะใช้ยาฆ่าแมลงหรือยาปราบศัตรูพืชอย่างไรอย่างหนึ่ง คือ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และถั่วลิสงจะใช้แต่ยาปราบศัตรูพืช ในขณะที่การผลิตข้าวจะใช้ยาฆ่าแมลงอย่างเดียว ความต้องการใช้ปริมาณยาฆ่าแมลงต่อไร่ของพืชแต่ละชนิดจะใกล้เคียงกัน และ ความแตกต่างของปริมาณการใช้ปัจจัยการผลิตชนิดนี้จะมาจากจำนวนพื้นที่เพาะปลูกที่ต่างกัน เช่นเดียวกับการใช้ปุ๋ย ในที่นี้จะพบว่า พืชที่ใช้ปัจจัยการผลิตชนิดนี้มากที่สุด คือ หอมแดง ในปี พ.ศ.2534 จะมีความต้องการใช้ยาฆ่าแมลงและยาปราบศัตรูพืชชนิดน้ำประมาณ 10,250 ลิตร ชนิดผงประมาณ 5 ตัน และเพิ่มขึ้นเป็น 11,949 ลิตร และ 6 ตันในปี พ.ศ.2539 รองลงมาคือ ข้าว กระเทียม ถั่วลิสง และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ตามลำดับ ในการใช้ปัจจัยการผลิตชนิดนี้ผลิตพืชทั้ง 7 ชนิด โดยรวมแล้วจะมีปริมาณเท่ากับ 28,259 ลิตร และ 248 ตันในปี พ.ศ. 2534 และเพิ่มเป็น 32,827 ลิตร และ 301 ตันในปี พ.ศ.2539

การคาดประมาณแรงงานภาคเกษตร แรงงานในภาคเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ การทำนา ทำไร่ ทำสวน และปศุสัตว์ ซึ่งมีทั้งการเลี้ยงไว้ใช้งาน ใช้สำหรับบริโภค รวมทั้งเพื่อการค้าอีกด้วย ในการปลูกพืชเศรษฐกิจหลักทั้ง 7 ชนิดตามตารางที่ 5.136 พบว่า มีความต้องการใช้แรงงานคนรวมทั้งสิ้น 332,396 คน ในปี พ.ศ.2534 และเพิ่มเป็น 363,873 คนในปี พ.ศ. 2539 โดยมีอัตราการเพิ่มร้อยละ 1.81 ต่อปี เมื่อกำหนดให้พื้นที่เพาะปลูกคงที่ และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับการคาดคะเนประชากรแรงงานภาคเกษตรจากการศึกษาด้านประชากรพบว่า มีการว่างงานเป็นจำนวน 285,651 คน ในปี พ.ศ.2534 หรือร้อยละ 46.22 และการว่างงานนี้

จะเพิ่มเป็น 306,413 คนในปี พ.ศ. 2539 หรือคิดเป็นร้อยละ 45.71 จะเห็นว่า มีสัดส่วนลดลงโดยมีอัตราเพิ่ม คือ ร้อยละ 1.44 ต่อปี สาเหตุส่วนหนึ่งจะมาจากประชากรแรงงานภาคเกษตรมีการเติบโตที่ช้าลง และความต้องการแรงงานภาคเกษตรเพิ่มสูงกว่า เนื่องจากปริมาณการผลิตที่เพิ่มขึ้น แต่ปริมาณการว่างงานที่แท้จริงแล้วอาจจะน้อยกว่านี้เพราะอุปสงค์ด้านแรงงานทางเกษตรนั้นเราจะศึกษาเพียงพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญเพียง 7 ชนิดเท่านั้น การใช้แรงงานในการเลี้ยงปศุสัตว์ รวมทั้งปลูกพืชไร่ พืชสวนอย่างอื่น ไม่ได้คำนวณด้วย แต่คงเป็นส่วนน้อยเท่านั้น เพราะแรงงานส่วนใหญ่จะอยู่ในการเพาะปลูกพืชทั้ง 7 ชนิดนี้ อีกทั้งจำนวนแรงงานที่เราคำนวณมาจากประชากรที่อยู่ในวัยทำงาน คือ อายุ 15-64 ปี ซึ่งผู้ที่อยู่ในวัยนี้ส่วนหนึ่งอาจจะกำลังศึกษาอยู่ บวช ถูกเกณฑ์ไปเป็นทหารหรือออกไปหางานทำนอกตัวจังหวัด ดังนั้นการว่างงานที่คำนวณได้จึงอาจมีจำนวนน้อยกว่านี้

ปัจจัยที่ทำให้ผู้ประกอบการอาชีพด้านเกษตรไม่สามารถทำงานได้ตลอดปี ได้แก่ ชนิดของพืชที่ปลูก และสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น ซึ่งศรีสะเกษมักจะประสบกับปัญหาด้านภูมิอากาศ และการขาดแคลนแหล่งน้ำ ทำให้เกิดสภาวะแห้งแล้ง ปัญหาดินเค็ม ทำให้แรงงานภาคเกษตรถูกใช้ไม่เต็มที่ก่อให้เกิดการว่างงาน รวมทั้งช่วงเวลาที่ต้องรอฤดูกาลเก็บเกี่ยวพืชผล และช่วงเวลาที่ต้องรอฤดูกาลเพาะปลูกใหม่ ซึ่งมีระยะว่างงานประมาณ 5-7 เดือนในรอบปี ส่วนใหญ่แล้วผู้ที่ต้องรอฤดูกาลเก็บเกี่ยวพืชผล และผู้ที่ต้องรอฤดูกาลเพาะปลูกใหม่ ยังคงประกอบอาชีพเกษตรกรรมในช่วงว่างทั้งสอง และมีบางส่วนของแรงงานที่เคลื่อนย้ายไปหางานทำนอกพื้นที่

การวิเคราะห์ตัวชี้วัดทางเศรษฐศาสตร์ จะแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วนด้วยกัน คือ

1. การลงทุนด้านเครื่องจักรกล และการเลี้ยงปศุสัตว์ ซึ่งในการศึกษานี้ หมายถึง การลงทุนในรถแทรกเตอร์ การเลี้ยงโค และกระบือ
2. การค้ากับนอกพื้นที่โดยไม่คำนึงว่าจะส่งออกไปยังพื้นที่ใด แต่เป็นการส่งสินค้าออกไปนอกตัวจังหวัด
3. มูลค่าเพิ่ม โดยจะคำนวณเป็นรายพืช

การลงทุน จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

การลงทุนด้านรถแทรกเตอร์ การลงทุนทางด้านนี้ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 จะมีแนวโน้มสูงขึ้นจากรายที่ 5.140 โดยมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 1.16 ต่อปี โดยในปี พ.ศ.2534 จะมีรถแทรกเตอร์ประมาณ 549 คัน และในปี พ.ศ.2539 จะมีรถแทรกเตอร์ประมาณ 581 คัน หรืออาจจะกล่าวได้ว่าการลงทุนในรถแทรกเตอร์เพิ่มขึ้นประมาณ 42-45 คันต่อปี โดยมีอัตรา การเสื่อม ซึ่งสมมติให้คงที่ตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษเท่ากับร้อยละ 6.6 มูลค่าการลงทุน คิดโดยใช้อัตราเฉลี่ยคงที่ ปี พ.ศ.2531 เป็นฐาน ดังนั้นจะมีมูลค่าการลงทุนในปี พ.ศ.2534 ประมาณ 1.39 ล้านบาท และในปี พ.ศ.2539 มูลค่าการลงทุนด้านนี้จะเท่ากับ 1.46 ล้านบาท

การลงทุนด้านปศุสัตว์ สำหรับการเลี้ยงโคและกระบือที่ใช้เป็นแรงงานพบว่า มีสัดส่วน ลดลงดังแสดงในตารางที่ 5.135 เมื่อเทียบกับจำนวนโคและกระบือทั้งหมดที่มีอยู่ในจังหวัด โดย ในปี พ.ศ.2534 โคและกระบือที่ใช้เป็นแรงงานจะมีประมาณร้อยละ 70 ของจำนวนโค และกระบือทั้งหมด และสัดส่วนนี้จะลดลงเหลือร้อยละ 67 ในปี พ.ศ.2539 โดยมีอัตราการตาย เฉลี่ยร้อยละ 0.2 ต่อปี และในส่วนของอัตราการเพิ่มเฉลี่ยต่อปีของแรงงานโคและกระบือนี้ จะมีประมาณร้อยละ 0.17 โดยในปี พ.ศ.2534 มีจำนวน โคและกระบือใช้งานประมาณ 288,913 และเพิ่มเป็น 291,319 ตัว ในปี พ.ศ.2539 ซึ่งต่ำกว่าการขยายตัวของการลงทุน ด้านรถแทรกเตอร์แสดงให้เห็นว่า มีแนวโน้มที่จะนำรถแทรกเตอร์มาใช้ในกิจกรรมทางการ เกษตรเพื่อลดการใช้แรงงานจากสัตว์มากขึ้น โดยมูลค่าการลงทุนในปี พ.ศ.2534 เท่ากับ 232,664 พันบาท และปี พ.ศ.2539 เท่ากับ 234,600 พันบาท

การค้ากับนอกพื้นที่ ในส่วนนี้จะได้อ้อมุมมาจากการคาดประมาณอุปทานสินค้า ซึ่ง การค้ากับนอกพื้นที่นั้นจะเป็นตัวสำคัญที่จะก่อให้เกิดสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานสินค้า เนื่องจากจากความคลาดเคลื่อนระหว่างอุปสงค์และอุปทานจะถูกกำหนดให้หมดไปผ่านทางการค้า กับภายนอกพื้นที่นั้นการผลิตภายในท้องถิ่นจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการค้า คือ การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในการผลิตจะเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางการค้า และในทางกลับกันการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในทางการค้าก็จะมีผลต่อการผลิตด้วย

จากการศึกษาพบว่า ในพืชเศรษฐกิจหลักทั้ง 7 ชนิดนั้นจังหวัดศรีสะเกษสามารถผลิตได้เพียงพอกับความต้องการภายในตัวจังหวัดจึงไม่มีการนำเข้าสินค้าทั้ง 7 นี้ การนำเข้าสินค้าส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าทางภาคอุตสาหกรรมที่จังหวัดไม่สามารถทำการผลิตเองได้รวมทั้งปัจจัยการผลิตต่างๆ เช่น ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง ยาปราบศัตรูพืช เป็นต้น ดังนั้นเมื่อมีการผลิตสินค้าได้เกินกว่าความต้องการภายในท้องถิ่น ซึ่งรวมถึงการเก็บไว้ทำพันธุ์ การนำมาอุปโภคบริโภค การใช้เป็นอาหารสัตว์ และการสูญเสียเปล่าแล้ว ก็จะทำการส่งออกทั้งหมด สำหรับการส่งออกพืชทั้ง 7 ชนิดนี้มีอัตราเพิ่มเฉลี่ยระหว่าง ปี พ.ศ. 2534-2539 เพิ่มขึ้นทั้งหมด โดยการส่งออกข้าวมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยสูงสุด คือ ร้อยละ 12.21 ต่อปีเท่ากับ 85,782 ตันและเพิ่มเป็น 149,857 ตัน รองลงมา ได้แก่ หอมแดง กระเทียม มันสำปะหลัง ปอแก้ว ถั่วลิสง และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ตามลำดับ ซึ่งข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มีอัตราการส่งออกเพิ่มน้อยที่สุด คือ ประมาณร้อยละ 0.95 ต่อปีดังตารางที่ 5.48

มูลค่าเพิ่ม เป็นการคำนวณมูลค่าเพิ่มทางการเกษตรที่เกี่ยวกับปริมาณการผลิต ราคา และค่าใช้จ่ายขึ้นกลาง โดยมูลค่าเพิ่มของพืชแต่ละชนิดจะเท่ากับปริมาณผลผลิตคูณด้วยราคาต่อหน่วยของผลผลิต ซึ่งถูกกำหนดมาจากภายนอกและสมมติให้คงที่ตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษาลง ด้วยค่าใช้จ่ายทางด้านปัจจัยการผลิต เช่น เมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง และยาปราบศัตรูพืช ไม่รวมค่าใช้จ่ายด้านการใช้แรงงาน ไม่ว่าจะป็นแรงงานคน สัตว์ และเครื่องจักร ส่วนเกินของการประกอบการ คือ รายได้ทางการเกษตรนั่นเอง โดยจะแยกคำนวณเป็นรายพืช

สัดส่วนมูลค่าเพิ่มทางการเกษตรของจังหวัดศรีสะเกษ เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนมูลค่าเพิ่มทางการเกษตรกับผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดในช่วงปี พ.ศ. 2534-2539 จะเห็นได้ว่า สัดส่วนผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรจะมีแนวโน้มลดลง โดยในปี พ.ศ. 2534 สัดส่วนผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรเท่ากับ 30.00 และจะลดลงเป็น 24.81 ในปี พ.ศ. 2539 แต่เมื่อพิจารณาอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์ทางภาคเกษตรจะมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 3.44 ต่อปี ดังแสดงในตารางที่ 5.1 ในส่วนของแนวโน้มมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร ปี พ.ศ. 2534-2539 จากตารางที่ 5.108-5.115 พบว่า กระเทียมจะมีมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยสูงสุดในบรรดาพืชเศรษฐกิจหลักทั้ง 7 ชนิด คือ มีมูลค่าเพิ่มในปี พ.ศ. 2534 ประมาณ 11,036 บาทต่อไร่และเพิ่มขึ้นเป็น 12,382 บาทต่อไร่ในปี พ.ศ. 2539 รองลงมา ได้แก่ หอมแดง ถั่วลิสง ข้าวนาปรัง มันสำปะหลัง ข้าวนาปี และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ตามลำดับ ซึ่งข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มีอัตรา

การเติบโตของมูลค่าเพิ่มน้อยที่สุด คือ เท่ากับ 1,100 บาทต่อไร่ในปี พ.ศ.2534 และ 1,153 บาทต่อไร่ในปี พ.ศ.2539 แสดงให้เห็นว่า ในอนาคตภาคการเกษตรของจังหวัดศรีสะเกษจะลดบทบาทและความสำคัญลง แต่รายได้ทางการเกษตรจะเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยต่อไร่สูงขึ้น อันเนื่องมาจากการที่ผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น และสูงกว่าต้นทุนต่อไร่ แต่ทั้งนี้โดยการสมมติให้ระดับราคาคงที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงโดยคิดราคาคงที่ในปี พ.ศ.2531 การที่กระเทียมและหอมแดงมีมูลค่าเพิ่มต่อไร่สูง เนื่องจากเป็นพืชที่ให้ผลผลิตต่อไร่สูงและมีราคาดี ทำให้รายได้สุทธิของการปลูกกระเทียมและหอมแดงสูง เมื่อพิจารณาแนวโน้มมูลค่าเพิ่มทั้ง 7 พืชนั้นจะเห็นได้ว่า มีแนวโน้มสูงขึ้น โดยมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นทุกปี

กรณีที่ 2 เมื่อมีการจำกัดด้านอุปสงค์โดยการควบคุมอัตราการเพิ่มของประชากรให้เป็นไปตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 คือ กำหนดให้มีอัตราเพิ่มของประชากรเท่ากับร้อยละ 1.006 ต่อปี

ในกรณีที่มีการจำกัดทางด้านอุปสงค์จะไม่มีผลกระทบต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดทั้งในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตรตลอดจนโครงสร้างการผลิตพืชเศรษฐกิจทั้ง 7 ชนิด เนื่องจากการควบคุมการเพิ่มของประชากรไม่ก่อให้เกิดการเพิ่มขึ้นหรือลดลงในผลผลิต แต่จะไปมีผลกับองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์จังหวัด ดังแสดงในตารางที่ 5.4-5.9 การที่ประชากรเพิ่มขึ้นน้อยกว่ากรณีที่ไม่มี การควบคุมการเพิ่มของประชากรมีผลทำให้ค่าใช้จ่ายของภาคเอกชนเพิ่มขึ้นน้อยกว่ากรณีที่ 1 ด้วยเช่นกัน โดยในปี พ.ศ.2534 ค่าใช้จ่ายภาคเอกชนมีมูลค่าเท่ากับ 8,922,747 พันบาท น้อยกว่ากรณีแรกอยู่ประมาณ 100,154 พันบาทและเมื่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดคงที่รวมทั้งการสมมติให้โครงสร้างของระบบเศรษฐกิจไม่มีการเปลี่ยนแปลง การลดลงในค่าใช้จ่ายภาคเอกชนจึงมีผลทำให้การใช้จ่ายของภาครัฐบาล การลงทุน และการนำเข้ามีมูลค่าคงเดิมยกเว้นการส่งออกที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น โดยการส่งออกจะเพิ่มขึ้นเป็น 3,148,220 พันบาท จากเดิม 3,048,066 พันบาทในปี พ.ศ.2534 และในปี พ.ศ.2539 มีมูลค่าถึง 4,462,488 พันบาท จากกรณีที่ 1 4,331,299 พันบาทซึ่งทำให้การส่งออกสุทธิลดลงจากกรณีที่ 1

ส่วนผลกระทบต่อจำนวนประชากร เมื่อควบคุมอัตราการเพิ่มเฉลี่ยของประชากรให้เท่ากับร้อยละ 1.006 พบว่า จำนวนประชากรจังหวัดศรีสะเกษจะลดลงโดยประชากรในปี พ.ศ. 2539 จะมีประมาณ 1.42 ล้านคน แยกออกเป็นประชากรภาคเกษตร 1.23 ล้านคน โดยมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยระหว่างปี พ.ศ. 2534-2539 เท่ากับร้อยละ 0.59 ต่อปี ส่วนที่เหลือจะเป็นประชากรนอกภาคเกษตรซึ่งมีประมาณ 0.19 ล้านคน โดยมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 4.03 ต่อปี ดังแสดงในตารางที่ 5.10-5.12

สำหรับประชากรวัยทำงานพบว่า กำลังแรงงานทั้งหมดมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 1.01 ต่อปี โดยใน ปีพ.ศ. 2539 จะมีจำนวน 0.74 ล้านคน แบ่งเป็นแรงงานภาคเกษตร 0.63 ล้านคน โดยมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 0.53 ต่อปี และเป็นแรงงานนอกภาคเกษตรเท่ากับ 0.11 ล้านคน โดยมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 3.98 ต่อปี ดังแสดงในตารางที่ 5.13-5.15 ซึ่งโครงสร้างหลักโดยทั่วไปแล้วเหมือนกับกรณีที่ 1 ที่ไม่มีการควบคุมอัตราการเพิ่มของประชากร คือ แนวโน้มสัดส่วนของประชากรภาคเกษตรจะลดลง และสัดส่วนของประชากรนอกภาคเกษตรจะเพิ่มขึ้น โดยประชากรนอกภาคเกษตรจะมีอัตราการเพิ่มที่สูงกว่าประชากรในภาคเกษตรมาก

เมื่อมีการใช้นโยบายควบคุมอัตราการเพิ่มของประชากร ความต้องการอาหารเพื่อบริโภคก็จะลดลงด้วย การบริโภคข้าวจะมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 1.11 ต่อปี หรือมีการบริโภคประมาณ 441,673 ตันในปี พ.ศ. 2539 ดังแสดงในตารางที่ 5.16 ส่วนปริมาณความต้องการอาหารอื่นๆ ก็จะลดลงตามสัดส่วนการเติบโตของประชากรที่ลดลง เนื่องจากปริมาณความต้องการอาหารของประชากร คำนวณจากปริมาณความต้องการอาหารต่อคน แต่โครงสร้างหลักโดยทั่วไปคือ การบริโภคอาหารใดเป็นหลัก และอาหารใดเป็นลำดับรองยังคงเหมือนเดิม ดังนั้นกรณีที่มีการควบคุมอัตราการเพิ่มของประชากร ทำให้การบริโภคอาหารมีปริมาณลดลงจึงมีผลให้ปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นดังแสดงในตารางที่ 5.47-5.53 ยกเว้นพืชที่ไม่ใช่อาหาร เช่น ปอแก้ว และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ การเปลี่ยนแปลงจำนวนประชากรจะไม่มีผลกระทบต่อความต้องการพืชเหล่านี้ ยกเว้นจะมีการเปลี่ยนแปลงในปริมาณของผลผลิตจะเห็นได้ว่า ในทุกพืชปริมาณการส่งออกจะเพิ่มขึ้นและมีอัตราการเพิ่มเฉลี่ยสูงขึ้นกว่ากรณีที่มีการควบคุมจำนวนประชากรโดยข้าวจะมีอัตราการเพิ่มเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 15.59 ต่อปีในปี พ.ศ. 2539 และมีปริมาณการส่งออก 180,024 ตัน แต่โครงสร้างการส่งออกยังคงเหมือนเดิม

การคาดประมาณแรงงานภาคเกษตร ในกรณีที่มีการใช้นโยบายควบคุมอัตราการผลิตเพิ่มของประชากรทำให้จำนวนแรงงานลดลง ดังแสดงในตารางที่ 5.13 โดยในปี พ.ศ.2539 จะมีจำนวนประชากรวัยทำงานภาคเกษตรเท่ากับ 627,430 คนคิดเป็นอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 0.53 ต่อปี เป็นผลให้การว่างงานในภาคเกษตรลดลงเหลือร้อยละ 42.01 ในปี พ.ศ.2539 คิดเป็นจำนวนแรงงานว่างงานเท่ากับ 263,557 คน

กรณีที่ 3 เมื่อมีการเพิ่มอุปทานโดยการใช้นโยบายการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรของกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กรณีของอุปทานผลผลิตทางการเกษตรที่เพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดการเพิ่มขึ้นในผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรโดยตรง ซึ่งทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ดังแสดงในตารางที่ 5.1-5.3 พบว่า มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรในปี พ.ศ.2534 เท่ากับ 3,298,390 พันบาทและเพิ่มเป็น 3,905,733 พันบาทในปี พ.ศ.2539 ซึ่งเพิ่มสูงกว่ากรณีที่ 1 ทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดในปี พ.ศ.2534 เพิ่มจากเดิมเป็น 10,922,618 พันบาท อันจะมีผลทำให้ส่วนประกอบต่างๆ ของผลิตภัณฑ์ จังหวัดมีค่าเพิ่มขึ้นด้วย เมื่อกำหนดให้โครงสร้างเศรษฐกิจคงที่ทั้งในส่วนของการใช้จ่ายภาคเอกชน ค่าใช้จ่ายของรัฐบาล การลงทุน การส่งออก และการนำเข้า เพราะเมื่อประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดเป็นเกษตรกร การที่ผลผลิตเพิ่มขึ้นจะทำให้การส่งออกมากขึ้นรายได้เพิ่มขึ้น ทำให้มีการใช้จ่ายมากขึ้น การลงทุนก็เพิ่มขึ้นด้วย ดังแสดงในตารางที่ 5.4-5.9

ในกรณีที่มีการดำเนินตามนโยบายของกรมส่งเสริมการเกษตรให้มีการเพิ่มปริมาณผลผลิตทางการเกษตร ทำให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรได้มากขึ้นสามารถนำไปใช้ทำอาหารสัตว์นำมาบริโภคภายในท้องถิ่นได้มากขึ้น ดังแสดงในตารางที่ 5.25-5.27 เนื่องมาจากปริมาณอาหารสัตว์เหล่านี้เป็นสัดส่วนโดยตรงกับอุปทาน รวมทั้งพืชที่ไม่ใช้เป็นอาหาร เช่น ปอแก้ว ก็มีปริมาณการใช้ภายในจังหวัดเพิ่มขึ้นด้วย เนื่องจากปริมาณการใช้ปอแก้วเป็นสัดส่วนโดยตรงกับผลิตภัณฑ์จังหวัดจากรายการที่ 5.24

ส่วนกรณีของปริมาณการส่งออกตั้งแสดงในตารางที่ 5.47-5.53 พบว่าทำให้มีปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะข้าวและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ โดยมีการส่งออกข้าวในปี พ.ศ.2539 ประมาณ 245,605 ตัน และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ประมาณ 78,719 ตัน โดยมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 19.07 และ 1.48 ต่อปีตามลำดับ ส่วนปอแก้วนั้นปริมาณการส่งออกจะน้อยกว่ากรณีที่ไม่มีการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร เนื่องจากปริมาณการบริโภคปอแก้วขึ้นอยู่กับผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด เมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมมีค่าเพิ่มขึ้นการบริโภคก็จะสูงขึ้นทำให้ปริมาณปอแก้วที่เหลือส่งออกในรูปของปอดิบน้อยกว่ากรณีที่ 1 ส่วนพืชอื่นการส่งออกจะเท่ากับกรณีที่อุปทานเพิ่มตามภาวะการเติบโตของเศรษฐกิจโดยปกติ ยกเว้นมันสำปะหลังจะมีการส่งออกลดลงเนื่องจากมีนโยบายลดพื้นที่การเพาะปลูกมันสำปะหลังลงโดยในปี พ.ศ.2539 จะส่งออกมันสำปะหลังเป็นปริมาณเท่ากับ 129,671 ตันมีอัตราการส่งออกเพิ่มเฉลี่ยลดลงประมาณร้อยละ 1.23 ต่อปี

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงการใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวและข้าวโพด ทำให้ผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้น จะก่อให้เกิดความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น โดยมีอัตราเพิ่มร้อยละ 2.76 ต่อปี จากเดิมร้อยละ 1.81 ต่อปี เมื่อไม่มีการเปลี่ยนแปลงการใช้เมล็ดพันธุ์ ดังแสดงในตารางที่ 5.135-5.136 การเพิ่มขึ้นนี้จะเป็นผลมาจากการที่ผลผลิตต่อไร่เปลี่ยนแปลงไป จากการดำเนินงานตามนโยบายของกรมส่งเสริมการเกษตร และอีกกรณีหนึ่งเป็นความต้องการใช้แรงงานเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านพื้นที่เพาะปลูก โดยการปลูกมะม่วงหิมพานต์เพิ่มขึ้นแทนมันสำปะหลัง การลดพื้นที่เพาะปลูกมันสำปะหลังลงจะเห็นว่า มีความต้องการใช้แรงงานเพิ่มขึ้นจริงแต่ไม่มากนัก เนื่องจากเป็นการทดแทนกันของแรงงานในการผลิตพืช 2 ชนิด คือ ลดแรงงานในการปลูกมันสำปะหลังลงและเพิ่มแรงงานในการปลูกมะม่วงหิมพานต์แทน อัตราเพิ่มของความต้องการแรงงานจึงเป็นร้อยละ 1.76 ต่อปีซึ่งใกล้เคียงกับกรณีที่ 1 โดยมีปริมาณความต้องการแรงงานเมื่อผลผลิตต่อไร่เปลี่ยนแปลงเท่ากับ 384,753 คน ในปี พ.ศ.2539 และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่เพาะปลูกจะต้องการแรงงานเท่ากับ 364,066 คน

เมื่อมีการใช้นโยบายเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรโดยการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและเพิ่มการใช้ปัจจัยการผลิตแล้ว ปริมาณความต้องการแรงงานสัตว์ไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงเท่าใดดังแสดงในตารางที่ 5.70-5.77 โดยมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยในทุกพืชเท่ากับร้อยละ 0.05 ต่อปี นั่นเป็นเพราะการใช้แรงงานสัตว์ในการปลูกพืช ส่วนใหญ่ใช้ในการเตรียมดิน การเพิ่มผลผลิตจึงไม่ค่อยมีผลกระทบต่อความต้องการใช้แรงงานสัตว์เท่าใดนัก โดยที่ความต้องการแรงงาน

สัตว์ในปี พ.ศ.2534 นี้จะเท่ากับ 55,068 ตัว จะเพิ่มเป็น 55,193 ตัว ในปี พ.ศ.2539 และเมื่อมีการเพิ่มผลผลิตความต้องการแรงงานสัตว์เท่ากับ 55,079 ตัว ในปี พ.ศ.2534 และเพิ่มขึ้นเป็น 55,249 ตัว ในปี พ.ศ.2539

การเพิ่มผลผลิตข้าว และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ โดยการเปลี่ยนแปลงการใช้เมล็ดพันธุ์ทำให้ความต้องการใช้รถแทรกเตอร์เพิ่มมากขึ้น ดังแสดงในตารางที่ 5.78-5.86 เนื่องจากทั้งข้าว และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เป็นพืชที่มีการใช้รถแทรกเตอร์เพื่อการขนย้าย และรวบรวมคิดเป็นสัดส่วนต่อผลผลิตมากกว่าพืชชนิดอื่นจึงมีการเปลี่ยนแปลงในการใช้รถแทรกเตอร์เพิ่มขึ้น รวมทั้งเมื่อมีการผลิตมะม่วงหิมพานต์ แม้ว่าจะยังมีปริมาณความต้องการใช้รถแทรกเตอร์ต่ำที่สุด คือ 2 คัน ในปี พ.ศ.2534 นั้นเป็นเพราะในระยะเริ่มแรกของการปลูกพืชชนิดนี้ ต้องใช้ระยะเวลาในการเก็บเกี่ยวนานพอสมควร แต่จะเห็นได้ว่า เมื่อระยะเวลาอันยาวนานขึ้นความต้องการใช้แรงงานของรถแทรกเตอร์ในพืชชนิดนี้จะมีอัตราเพิ่มสูงขึ้นมากและสูงกว่าพืชชนิดอื่นๆ คือ ร้อยละ 10.87 ต่อปี โดยมีความต้องการใช้รถแทรกเตอร์ 2 คันในปี พ.ศ.2534 และเพิ่มเป็น 4 คัน ในปี พ.ศ.2539 จึงทำให้อัตราเพิ่มของความต้องการใช้รถแทรกเตอร์โดยรวมเพิ่มขึ้นจาก 826 คัน เป็น 841 คันในปี พ.ศ.2539

กรณีที่ 4 เมื่อมีการพิจารณาทั้งทางด้านอุปสงค์และอุปทาน โดยมีการควบคุมอัตราการเพิ่มของประชากรและมีการใช้นโยบายเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร

ส่วนในกรณีของการเพิ่มในผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรควบคู่กับการควบคุมอัตราการเพิ่มของประชากรจะมีผลทำให้ส่วนประกอบต่างๆ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมเปลี่ยนแปลงไป โดยที่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร ผลิตภัณฑ์นอกภาคเกษตรและผลิตภัณฑ์มวลรวมมีค่าเหมือนกับกรณีที่ 2 ดังแสดงในตารางที่ 5.1-5.3 ดังนั้นค่าใช้จ่ายในการบริโภคของรัฐบาล การลงทุน และการนำเข้าจึงเท่ากับกรณีที่ 3 เช่นกัน แต่ค่าใช้จ่ายของภาคเอกชนจะน้อยกว่ากรณีที่ 3 และจะมากกว่ากรณีที่ 2 เนื่องจากในกรณีนี้ได้มีการเพิ่มขึ้นของอุปทานทางการเกษตรพร้อมกับการควบคุมอัตราการเพิ่มของประชากรด้วยซึ่งการที่ค่าใช้จ่ายของภาคเอกชนเพิ่มขึ้นน้อย และการเพิ่มขึ้นของผลผลิตมีมากทำให้การส่งออกเพิ่มขึ้นจากเดิมในกรณีที่ 3 ด้วยเช่นกัน ดังแสดงในตารางที่ 5.4-5.9 จะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายของภาคเอกชนในปี พ.ศ.2534 เท่ากับ 8,948,166 พันบาท โดยมีการนำเข้า 6,024,812 พันบาท และขาดดุลเท่ากับ 2,867,867 พันบาท ซึ่ง

การขาดดุลนี้จะน้อยกว่ากรณีที่ 1 และ 3 แต่จะมากกว่ากรณีที่ 2 เนื่องจากกรณีการใช้นโยบายเพิ่มผลผลิตทำให้มีการนำเข้ามากกว่ากรณีที่ผลผลิตเพิ่มตามปกติซึ่งในกรณีที่ 2 นั้น การขาดดุลทางการค้าจะมีน้อยที่สุดว่าทุกกรณี คือ ในปี พ.ศ. 2534 มีค่าเท่ากับ 2,859,899 พันบาทและเพิ่มเป็น 3,221,383 พันบาทในปี พ.ศ. 2539

ส่วนในกรณีของปริมาณการส่งออกพบว่า เพิ่มขึ้นมากที่สุดกว่าทุกกรณี เนื่องจากนโยบายดังกล่าวทำให้มีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้นแต่การบริโภคน้อยลงกว่ากรณีที่ 1 ดังแสดงในตารางที่ 5.47-5.53 อัตราการส่งออกข้าวเฉลี่ยประมาณร้อยละ 22.68 ต่อปี ในปี พ.ศ. 2539 มีการส่งออกข้าวเท่ากับ 260,919 ตัน พืชที่ส่งออกรองลงมายังคงเหมือนเดิม คือ มันสำปะหลัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ หอมแดง ปอแก้ว ถั่วลิสง และกระเทียม ตามลำดับ แต่แนวโน้มอัตราการส่งออกเพิ่มเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้าว รองลงมา ได้แก่ หอมแดง กระเทียม ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปอแก้ว ถั่วลิสง และมันสำปะหลัง ตามลำดับ

ส่วนในด้านแรงงานจากตารางที่ 5.13 พบว่า แรงงานว่างงานในภาคเกษตรจะมีจำนวนน้อยที่สุดทุกกรณีนั้นคือ ในปี พ.ศ. 2539 จะมีแรงงานภาคเกษตรว่างงานเท่ากับ 242,484 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 38.65 ต่อแรงงานภาคเกษตรทั้งหมด โดยมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยนลดลงร้อยละ 2.35 ต่อปี

สรุปภาวะการผลิตพืช

สำหรับภาวะการผลิตพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญในระหว่างปี พ.ศ. 2534-2539 เมื่อดำเนินการตามนโยบายทางการเกษตรสามารถสรุปได้ดังนี้

ข้าว

ข้าวนาปี ข้าวเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัด แต่เป็นการผลิตเพื่อบริโภคภายในครัวเรือนเป็นส่วนใหญ่ ส่วนที่เหลือจึงจะนำออกจำหน่าย ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2534-2539 ปริมาณการผลิตข้าวมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 4.12 ต่อปี โดยที่ปริมาณการผลิตที่เพิ่มขึ้นนั้นได้จากการเพิ่มผลผลิตต่อไร่ซึ่งเกิดจากการใช้ปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ย และยาฆ่าแมลงเพิ่มขึ้น ผลผลิตข้าวนาปีในปี พ.ศ. 2534 โดยเฉลี่ยผลิตได้ 251 กิโลกรัมต่อไร่ และในปี พ.ศ. 2539

ผลิตได้ 307 กิโลกรัมต่อไร่คิดเป็นปริมาณทั้งหมด 653,572 ตัน ดังแสดงในตารางที่ 5.116 เมื่อมีการส่งเสริมให้เกษตรกรรายช้าวพันธุ์ใหม่ที่ให้ผลผลิตสูงกว่าเดิมตามโครงการแลกเปลี่ยนพันธุ์ข้าวของกรมส่งเสริมการเกษตร จะทำให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 6.33 ต่อปี โดยมีผลผลิตเฉลี่ยในปี พ.ศ.2539 เท่ากับ 347 กิโลกรัมต่อไร่ได้ปริมาณข้าวเท่ากับ 738,728 ตัน ดังแสดงในตารางที่ 5.117

ข้าวนาปรัง มีพื้นที่เพาะปลูกน้อยกว่าข้าวนาปี เนื่องจากมีข้อจำกัดของแหล่งน้ำ แต่ให้ผลผลิตต่อไร่สูงกว่าการผลิตข้าวนาปี เพราะใช้น้ำชลประทานจึงสามารถควบคุมปริมาณน้ำได้ โดยพันธุ์ข้าวที่ใช้เป็นพันธุ์ใหม่(กข.) ซึ่งตอบสนองต่อการใช้น้ำสูง ในปี พ.ศ.2534 ผลิตเฉลี่ยเท่ากับ 416 กิโลกรัมต่อไร่ และเพิ่มเป็น 461 กิโลกรัมต่อไร่ ในปี พ.ศ.2539 โดยมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 2.10 ต่อปีสามารถผลิตข้าวได้ ในปี พ.ศ.2534 คิดเป็นปริมาณเท่ากับ 3,207 ตันและเพิ่มเป็น 3,554 ตันในปี พ.ศ.2539 ดังแสดงในตารางที่ 5.118 เมื่อมีการใช้นโยบายการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรปรากฏว่า ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ของข้าวนาปรังจะมีอัตราเพิ่มร้อยละ 3.71 ต่อปี โดยในปี พ.ศ.2539 ผลิตเฉลี่ยเท่ากับ 506 กิโลกรัมต่อไร่ และมีปริมาณผลผลิตคิดเป็น 3,901 ตันดังแสดงในตารางที่ 5.119

ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

การผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มีปริมาณเพิ่มขึ้น 3,584 ตัน ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 โดยคิดเป็นอัตราเพิ่มเท่ากับร้อยละ 0.95 ต่อปี ดังแสดงในตารางที่ 5.120 โดยในปี พ.ศ. 2539 สามารถผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ได้คิดเป็นปริมาณเท่ากับ 78,525 ตัน โดยผลผลิตต่อไร่ที่เกษตรกรจังหวัดนี้สามารถผลิตได้ เท่ากับ 481 กิโลกรัมต่อไร่ในปี พ.ศ.2534 และเพิ่มเป็น 504 กิโลกรัมต่อไร่ในปี พ.ศ.2539 เมื่อมีการดำเนินนโยบายตามแนวทางส่งเสริมของจังหวัด โดยใช้น้ำพันธุ์ใหม่ซึ่งเป็นพันธุ์ลูกผสมให้ผลผลิตต่อไร่สูงกว่าเดิมจะมีปริมาณเพิ่มขึ้น 5,856 ตัน โดยมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 1.50 ต่อปีสามารถให้ผลผลิตต่อไร่ในปี พ.ศ.2539 เท่ากับ 520 กิโลกรัมต่อไร่ คิดเป็นจำนวนผลผลิตประมาณ 81,018 ตัน ดังแสดงในตารางที่ 5.121 การที่ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้นไม่สูงมากนัก เนื่องจากจังหวัดศรีสะเกษประสบปัญหาในเรื่องของน้ำซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเจริญเติบโตของข้าวโพด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่จะได้รับผลผลิต ค่าขาดแคลนน้ำจะทำให้ผลผลิตที่ได้รับต่ำ ผลผลิตข้าวโพดส่วนใหญ่จะส่งออกนอกตัวจังหวัด มีเพียงบางส่วนที่เก็บไว้ทำพันธุ์และใช้เป็นอาหารสัตว์ แต่จากสถิติในการผลิตข้าวโพดที่ผ่านมา

ศรีสะเกษสามารถผลิตผลผลิตต่อไร่ค่อนข้างสูงอยู่แล้วเมื่อเทียบกับผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ทั้งในระดับประเทศและระดับภาคแต่ถ้าเกษตรกรจะเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกข้าวโพด โดยลดพื้นที่เพาะปลูกพืชชนิดอื่น แล้วหันมาปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์แทนปริมาณผลผลิตจะยิ่งเพิ่มขึ้นสูงกว่านี้

มันสำปะหลัง

จากตารางที่ 5.122 พบว่า ผลผลิตต่อไร่ของมันสำปะหลัง เท่ากับ 2,372 กิโลกรัม ในปี พ.ศ.2534 ซึ่งต่ำกว่าแหล่งผลิตอื่น และมีอัตราเพิ่มร้อยละ 1.45 ต่อปี ไร่ให้ผลผลิตทั้งหมด เท่ากับ 146,526 ตันและในปี พ.ศ.2539 ผลผลิตดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็น 157,459 ตัน ผลผลิตจะส่งออกเกือบทั้งหมดจากการดำเนินงานนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ต้องการให้เกษตรกรลดพื้นที่เพาะปลูกมันสำปะหลังลง โดยปลูกพืชชนิดอื่นที่ไม่มีปัญหาทางการตลาดและราคามากนักแทน เพื่อให้มีปริมาณการผลิตสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ตลอดจนเพื่อรักษาระดับราคา ในการศึกษานี้ได้กำหนดให้ปลูกมะม่วงหิมพานต์เพิ่มขึ้นแทน เนื่องจากเป็นพืชที่มีตลาดรองรับ มีการรับซื้อผลผลิตโดยบริษัทของเอกชน และไม่ค่อยประสบปัญหาในด้านราคามากนัก ราคาอยู่ในระดับที่เกษตรกรยอมรับได้ ผลการดำเนินงานดังกล่าว ทำให้พื้นที่เพาะปลูกมันสำปะหลังลดลงในอัตราร้อยละ 2.65 ต่อปี โดยในปี พ.ศ.2539 จะมีพื้นที่เพาะปลูกเท่ากับ 51,450 ไร่ ลดจาก 58,844 ไร่ในปี พ.ศ.2534 ดังแสดงในตารางที่ 5.123 ผลผลิตมันสำปะหลังทั้งหมดในปี พ.ศ.2534 เท่ากับ 139,578 ตัน และในปี พ.ศ.2539 เป็น 131,146 ตัน ซึ่งในปี พ.ศ.2534 จะมีพื้นที่ปลูกมะม่วงหิมพานต์เท่ากับ 19,235 ไร่เป็นพื้นที่ให้ผลแล้ว 9,097 ไร่ ผลิตผลผลิตได้ 1,637 ตัน และในปี พ.ศ.2539 พื้นที่เพาะปลูกจะเพิ่มขึ้นเป็น 26,653 ไร่ ไร่ให้ผลผลิต 4,129 ตัน ดังแสดงในตารางที่ 5.128

ถั่วลิสง

จากตารางที่ 5.125 พบว่า ผลผลิตถั่วลิสงในปี พ.ศ.2534 เท่ากับ 5,398 ตัน โดยมีผลผลิตเฉลี่ยประมาณ 236 กิโลกรัมต่อไร่ มีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 1.32 ต่อปี ดังนั้นในปี พ.ศ.2539 จะมีปริมาณถั่วลิสงเท่ากับ 5,763 ตัน มีผลผลิตเฉลี่ย 252 กิโลกรัมต่อไร่ โดยมีแนวโน้มที่จะปลูกมากขึ้น เนื่องจากมีโรงงานกระเพาะเปลือกถั่วลิสงตั้งอยู่ในจังหวัด อีกทั้งยังมีปริมาณการบริโภคเพิ่มขึ้น ทั้งที่ประชาชนบริโภคเองและนำไปทำอาหารสัตว์ นอกจากนี้ทางจังหวัดยังพยายามที่จะขยายพื้นที่เพาะปลูก โดยจะส่งเสริมให้ปลูกพืชฤดูแล้งทั้งในเขตชลประทานและในเขตพื้นที่สูบน้ำด้วยไฟฟ้าของการพลังงานแห่งชาติ

ปอแก้ว

การผลิตปอแก้ว ยังคงมีสภาพตกต่ำมาตลอด ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาด้านราคาปอพอกที่เกษตรกรขายได้ไม่คุ้มค่าให้เกษตรกรขยายการผลิตเพิ่ม รวมทั้งมีพืชไร่อื่นๆ ที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า มีกรรมวิธีในการผลิตที่ยุ่งยากน้อยกว่า เช่น มันสำปะหลัง อย่างไรก็ตามการผลิตปอแก้วในจังหวัดศรีสะเกษมีปริมาณสูงขึ้น เนื่องจากมีแหล่งรับซื้อที่แน่นอนภายในจังหวัด เพราะมีโรงงานอัดปอตั้งอยู่ แต่ผลผลิตต่อไร่ก็ไม่มีเปลี่ยนแปลงมากนัก เนื่องจากขาดการวิจัยเมล็ดพันธุ์ปอแก้วที่ดี รวมทั้งการกระจายพันธุ์ดีไปสู่เกษตรกร ดังนั้นอัตราการเพิ่มผลผลิตปอแก้วจึงไม่สูงมากนัก ดังแสดงในตารางที่ 5.124 คือ เฉลี่ยประมาณร้อยละ 1.54 ต่อปี โดยในปี พ.ศ.2534 สามารถผลิตปอได้ 15,487 ตันและเพิ่มเป็น 16,714 ตันในปี พ.ศ.2539 เมล็ดพันธุ์ที่ใช้ปลูกส่วนใหญ่ยังคงเป็นพันธุ์พื้นเมืองที่ทำให้ผลผลิต และคุณภาพของเส้นใยต่ำสามารถผลิตเมล็ดพันธุ์ได้พอเพียงกับความต้องการใช้ภายในจังหวัดเอง เนื่องจากปอแก้วที่ผลิตได้รูปลักษณะของผลผลิตจะอยู่ในรูปของปอที่พอกแล้ว ดังนั้นจึงไม่ได้แสดงปริมาณเมล็ดพันธุ์ที่สามารถผลิตได้ไว้ในตารางแสดงผลการศึกษา เพราะมีหน่วยไม่เหมือนกัน ปอแก้วที่ผลิตได้จะใช้ภายในจังหวัดเองประมาณร้อยละ 25 ที่เหลือจะทำการส่งออก เมื่อหักการสูญเสียไปแล้วซึ่งมีประมาณร้อยละ 0.01 ต่อปริมาณผลผลิตทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 5.44

หอมแดง

หอมแดงเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญมากของจังหวัดศรีสะเกษ โดยทำรายได้เข้าสู่จังหวัดเป็นอันดับ 2 รองจากข้าว ส่วนใหญ่แล้วเกษตรกรจะปลูกเพื่อการค้าจะใช้เพื่อบริโภคเองเพียงเล็กน้อย ผลผลิตต่อไร่สูง เมื่อเทียบกับพืชเศรษฐกิจอื่น โดยมีผลผลิตเฉลี่ยในปี พ.ศ.2534 เท่ากับ 2,563 กิโลกรัมต่อไร่ มีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 3.12 ต่อปี ดังนั้นในปี พ.ศ.2539 จะสามารถผลิตหอมแดงได้ประมาณ 76,227 ตัน ดังแสดงในตารางที่ 5.126 การผลิตหอมแดงที่มีมากเกินไปทำให้เกิดปัญหาเรื่องการระบายหอมแดงออกสู่ตลาด และราคาหอมแดงตกต่ำรวมทั้งปัญหาในเรื่องคุณภาพของหอมแดงด้วย ดังนั้นนโยบายของทางจังหวัดในเรื่องการผลิตหอมแดงจึงเน้นคุณภาพ และช่วงเวลาของการผลิตมากกว่าจะเน้นด้านปริมาณ เพราะทางจังหวัดสามารถผลิตได้มากอยู่แล้ว

กระเทียม

จากตารางที่ 5.127 พบว่า ในปี พ.ศ.2534 จะมีผลผลิตเฉลี่ยประมาณ 500 กิโลกรัมต่อไร่ อัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 2.32 ต่อปี โดยในปี พ.ศ.2534 สามารถผลิตกระเทียมได้ 2,910 ตัน และเพิ่มขึ้นเป็น 3,265 ตันในปี พ.ศ.2539 กระเทียมของศรีสะเกษจะมีลักษณะเด่นสามารถเก็บรักษาได้นานกว่ากระเทียมจากแหล่งอื่นๆ และมักไม่ค่อยประสบปัญหาด้านการตลาด เนื่องจากมีปริมาณผลผลิตพอเหมาะกับความต้องการของตลาด ราคากระเทียมโดยทั่วไปมีการเคลื่อนไหวเล็กน้อยและอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง จึงจูงใจให้เกษตรกรเพิ่มการผลิต ทำให้ราคาแนวโน้มลดลงเนื่องจากปริมาณผลผลิตกระเทียมทั่วประเทศมีปริมาณมาก แต่จะมีผลกระทบต่อเกษตรกรในจังหวัดศรีสะเกษไม่รุนแรงนัก เนื่องจากราคากระเทียมศรีสะเกษยังคงสูงกว่าต้นทุนการผลิต

ปศุสัตว์

เนื่องจากเกษตรกรในจังหวัดศรีสะเกษยังคงใช้แรงงานสัตว์ เพื่อการเตรียมดินในไร่นา เกษตรกรจึงนิยมเลี้ยงโค กระบือ เพื่อใช้งานดังกล่าว มากกว่าการเลี้ยงเพื่อการบริโภคเนื้อ หรือน้ำนม โดยเฉพาะกระบือซึ่งจะเป็นที่นิยมมากกว่า อย่างไรก็ตามปริมาณการเลี้ยงโค กระบือในจังหวัดศรีสะเกษไม่เพิ่มเท่าที่ควร ในระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 กระบือมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 0.17 ต่อปี โดยมีจำนวนเท่ากับ 294,156 ตัว ในปีพ.ศ.2534 และในปี พ.ศ.2539 มีจำนวนกระบือ 296,603 ตัว ดังแสดงในตารางที่ 5.130 สาเหตุที่สำคัญเพราะการเลี้ยงดูไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ บ่อยให้กระบือหากินเองขาดการคัดเลือกพันธุ์ที่ดี ส่วนใหญ่จะเลี้ยงในลักษณะปล่อยรวมกัน และปล่อยให้มีการผสมพันธุ์กันเองตามธรรมชาติ ประกอบกับกระบือมีอัตราการผสมพันธุ์ และอัตราการเกิดต่ำจึงทำให้จำนวนกระบือไม่เพิ่มเท่าที่ควร ขณะที่โคมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 2.39 ต่อปี โดยมีปริมาณเท่ากับ 120,320 ตัว ในปี พ.ศ.2534 และเพิ่มขึ้นเป็น 135,384 ตัว ในปี พ.ศ.2539 ดังแสดงในตารางที่ 5.129 เนื่องจากการส่งเสริมให้เลี้ยงวัวฝูง ตามบริเวณไร่นาหรือตามบริเวณริมทาง โดยมีการปลูกหญ้าริมทาง และตามที่สำคัญเพื่อเลี้ยงโค เกษตรกรจึงหันมานิยมเลี้ยงโคมากขึ้น เพราะเลี้ยงง่ายและอาหารไม่ต้องซื้อ จำนวนโค และกระบือที่ถูกฆ่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นสูงมากโดยกระบือมีอัตราการเพิ่มร้อยละ 20.96 ต่อปีคิดเป็นผลผลิตประมาณ 4,513 ตันในปี พ.ศ.2539 และวัวมีอัตราเพิ่มร้อยละ 5.52 ต่อปีคิดเป็นผลผลิตประมาณ 4,251 ตัน ซึ่งส่วนใหญ่จะทำการส่งออกมีการบริโภคภายในจังหวัดเองเป็นส่วนน้อย เพราะคนในจังหวัดไม่นิยมบริโภค โดยจะใช้เป็นแรงงาน

มากกว่าซึ่งความต้องการบริโภคเนื้อโค และกระบือรวมกันแล้วภายในจังหวัดต้องการเพียง 2,190 ตันในปี พ.ศ.2539 นอกจากการเลี้ยงโค และกระบือแล้ว ในจังหวัดยังมีการเลี้ยงสุกร เกษตรกรจะเลี้ยงไว้เพื่อขาย ผู้เลี้ยงจะเป็นเกษตรกรรายย่อย และการเลี้ยงสุกรจะเลี้ยงก็เป็นเพียงอาชีพเสริมเท่านั้น การเลี้ยงโดยทั่วไปยังคงใช้รำ ปลายข้าว และเศษอาหารที่เหลือกินเป็นอาหารหลัก การเลี้ยงด้วยอาหารผสมยังมีน้อย การเลี้ยงสุกรในจังหวัดนี้มีแนวโน้มลดลง แต่การผลิตก็ยังมีส่วนเกินกว่าความต้องการบริโภคภายในท้องถิ่นอยู่มากดังแสดงในตารางที่ 5.22 จะเห็นว่า ในปี พ.ศ.2539 ความต้องการบริโภคสุกรมีประมาณ 2,788 ตัน ขณะที่สามารถผลิตได้ถึง 5,326 ตันตามตารางที่ 5.132 ซึ่งส่วนที่เหลือนี้จะส่งออกไปขายในจังหวัดใกล้เคียง ส่วนการเลี้ยงเบ็ด ไข่ ลักษณะที่เลี้ยงโดยทั่วไปเป็นการเลี้ยงเพื่อบริโภคภายในครัวเรือน ที่เหลือจากการบริโภคจึงจะขายเพื่อเป็นรายได้เสริม การเลี้ยงในเชิงธุรกิจยังไม่แพร่หลาย เกษตรกรส่วนใหญ่นิยมบริโภค เบ็ด ไข่ มากกว่าเนื้อสัตว์อย่างอื่น เนื่องจากสามารถผลิตเองได้ ดังนั้นแนวโน้มการเลี้ยง เบ็ด ไข่ จึงเพิ่มสูงขึ้น โดยมีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 14.26 ต่อปี ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 โดยที่ในปี พ.ศ.2539 สามารถผลิตเนื้อเบ็ด และไข่ได้ถึง 6,834 ตัน โดยมีความต้องการบริโภค 4,438 ตัน จึงมีเหลือพอที่จะส่งไปขายได้ตามตารางที่ 5.133 และ 5.23 ตามลำดับ

อาหารสัตว์

จากพืชเศรษฐกิจหลักทั้ง 7 ชนิดนั้น จะได้นำมาแปรรูปเพื่อใช้เป็นอาหารสัตว์เพียง 3 ชนิด คือ ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และถั่วลิสง โดยข้าวจะใช้รำข้าวและปลายข้าว ส่วนถั่วลิสงก็จะใช้กากหลังจากนำเข้าไปแปรรูปในโรงงานแล้ว มาทำเป็นอาหารสัตว์ ดังนั้นการคำนวณการผลิตอาหารสัตว์จึงเป็นส่วนที่แน่นอนกับผลผลิตทั้งหมด เช่น ข้าว ในการผลิตข้าวจำนวนหนึ่งสามารถทราบได้ว่าจะได้รำข้าวเป็นจำนวนเท่าไร เพราะฉะนั้นการผลิตอาหารสัตว์จึงเป็นส่วนที่แน่นอนโดยตรงกับปริมาณการผลิตพืช เมื่อมีการผลิตพืชทั้ง 3 ชนิดเพิ่มขึ้นก็จะได้ปริมาณอาหารสัตว์เพิ่มขึ้นด้วย แต่ถึงอย่างไรก็ตามความต้องการอาหารสัตว์ภายในจังหวัดยังคงสูงกว่าปริมาณอาหารสัตว์ที่ผลิตได้เองอยู่มากดังแสดงในตารางที่ 5.134 และ 5.25-5.27 โดยในปี พ.ศ. 2534สามารถผลิตอาหารได้ 1,431 ตัน ขณะที่ความต้องการอาหารสัตว์ภายในจังหวัดมีถึง 349,653 ตัน และเพิ่มขึ้นเป็น 542,647 ตันในปี พ.ศ.2539 ขณะที่สามารถผลิตได้เพียง 1,490 ตัน แต่เนื่องจากการเลี้ยงสัตว์ของเกษตรกรภายในจังหวัดนั้นจะใช้เศษอาหารที่เหลือและให้สัตว์ออกหากินเอง เช่น หญ้าตามทาง การใช้อาหารผสมยังมีน้อย ดังนั้นการนำเข้า

อาหารสัตว์จึงมีไม่มากนักเท่ากับผลต่างระหว่างอุปทานอาหารสัตว์กับอุปสงค์อาหารสัตว์เมื่อมีการ
นํานโยบายการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรมาใช้จะทำให้ปริมาณพืชที่นำมาใช้ทำอาหารสัตว์เพิ่มขึ้น
จากตารางที่ 5.63 จะเห็นว่าปริมาณข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ที่ใช้เป็นอาหารสัตว์ในปี พ.ศ. 2539
เพิ่มขึ้นเป็น 1,473 ตัน ทำให้ปริมาณการผลิตอาหารสัตว์ภายในจังหวัดในปี พ.ศ. 2539 เท่ากับ
1,537 ตัน

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.1	การคาดประมาณผลผลิตกัญชงที่ภาคเกษตรของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : พันบาท)				
	2534	3,267,582	3,267,582	3,298,390	3,298,390
	2535	3,379,921	3,379,921	3,411,788	3,411,788
	2536	3,496,123	3,496,123	3,529,086	3,529,086
	2537	3,616,320	3,616,320	3,650,416	3,650,416
	2538	3,740,649	3,740,649	3,775,917	3,775,917
	2539	3,869,252	3,869,252	3,905,733	3,905,733
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	3.44	3.44	3.55	3.55
5.2	การคาดประมาณผลผลิตกัญชงที่นอกภาคเกษตรของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : พันบาท)				
	2534	7,624,228	7,624,228	7,624,228	7,624,228
	2535	8,309,951	8,309,951	8,309,951	8,309,951
	2536	9,057,348	9,057,348	9,057,348	9,057,348
	2537	9,871,966	9,871,966	9,871,966	9,871,966
	2538	10,759,851	10,759,851	10,759,851	10,759,851
	2539	11,727,592	11,727,592	11,727,592	11,727,592
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	8.99	8.99	8.99	8.99
5.3	การคาดประมาณผลผลิตกัญชงที่มวลรวมของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : พันบาท)				
	2534	10,891,810	10,891,810	10,922,618	10,922,618
	2535	11,689,872	11,689,872	11,721,739	11,721,739
	2536	12,553,471	12,553,471	12,586,434	12,586,434
	2537	13,488,286	13,488,286	13,522,382	13,522,382
	2538	14,500,500	14,500,500	14,535,768	14,535,768
	2539	15,596,844	15,596,844	15,633,325	15,633,325
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	7.36	7.36	7.41	7.41

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.4	การคาดประมาณการใช้จ่ายของภาคเอกชนรวมของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : พันบาท)				
	2534	9,022,901	8,922,747	9,048,423	8,948,166
	2535	9,523,401	9,417,691	9,549,362	9,443,555
	2536	10,051,664	9,940,091	10,078,058	9,966,393
	2537	10,609,230	10,491,468	10,636,048	10,518,201
	2538	11,197,724	11,073,429	11,224,959	11,100,586
	2539	11,818,862	11,687,673	11,846,506	11,715,247
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	5.55	5.55	5.54	5.54
5.5	การคาดประมาณการใช้จ่ายของภาครัฐบาลของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : พันบาท)				
	2534	2,206,750	2,206,750	2,212,992	2,212,992
	2535	2,404,850	2,404,850	2,411,406	2,411,406
	2536	2,620,733	2,620,733	2,627,615	2,627,615
	2537	2,855,996	2,855,996	2,863,215	2,863,215
	2538	3,112,379	3,112,379	3,119,949	3,119,949
	2539	3,391,778	3,391,778	3,399,711	3,399,711
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	8.98	8.98	8.97	8.97
5.6	การคาดประมาณการลงทุนของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : พันบาท)				
	2534	2,621,913	2,621,913	2,629,329	2,629,329
	2535	2,814,754	2,814,754	2,822,427	2,822,427
	2536	3,021,779	3,021,779	3,029,714	3,029,714
	2537	3,244,031	3,244,031	3,252,231	3,252,231
	2538	3,482,630	3,482,630	3,491,100	3,491,100
	2539	3,738,777	3,738,777	3,747,522	3,747,522
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	7.36	7.36	7.34	7.34

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.7	การคาดประมาณการส่งออกมวลรวมของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ. 2534-2539 (หน่วย : พันบาท)				
	2534	3,048,066	3,148,220	3,056,688	3,156,945
	2535	3,269,965	3,375,675	3,278,879	3,384,686
	2536	3,508,018	3,619,591	3,517,229	3,628,894
	2537	3,763,402	3,881,164	3,772,915	3,890,762
	2538	4,037,378	4,161,673	4,047,198	4,171,571
	2539	4,331,299	4,462,488	4,341,430	4,472,689
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	7.28	7.23	7.27	7.22
5.8	การคาดประมาณการนำเข้ามวลรวมของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ. 2534-2539 (หน่วย : พันบาท)				
	2534	6,007,819	6,007,819	6,024,812	6,024,812
	2535	6,323,098	6,323,098	6,340,335	6,340,335
	2536	6,648,724	6,648,724	6,666,182	6,666,182
	2537	6,984,374	6,984,374	7,002,029	7,002,029
	2538	7,329,611	7,329,611	7,347,438	7,347,438
	2539	7,683,871	7,683,871	7,701,844	7,701,844
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	5.19	5.19	5.09	5.09
5.9	การคาดประมาณการส่งออกสุทธิมวลรวมของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ. 2534-2539 (หน่วย : พันบาท)				
	2534	(2,959,753)	(2,859,599)	(2,968,124)	(2,867,867)
	2535	(3,053,133)	(2,947,423)	(3,061,456)	(2,955,649)
	2536	(3,140,706)	(3,029,133)	(3,148,953)	(3,037,288)
	2537	(3,220,972)	(3,103,210)	(3,229,114)	(3,111,267)
	2538	(3,292,233)	(3,167,938)	(3,300,240)	(3,175,867)
	2539	(3,352,572)	(3,221,383)	(3,360,414)	(3,229,155)

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.10	การคาดประมาณจำนวนประชากรภาคเกษตรของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : คน)				
	2534	1,207,821	1,194,006	1,207,821	1,194,006
	2535	1,228,263	1,201,033	1,228,263	1,201,033
	2536	1,249,054	1,208,107	1,249,054	1,208,107
	2537	1,270,250	1,215,272	1,270,250	1,215,272
	2538	1,291,840	1,222,511	1,291,840	1,222,511
	2539	1,313,822	1,229,817	1,313,822	1,229,817
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	1.70	0.59	1.70	0.59
5.11	การคาดประมาณจำนวนประชากรนอกภาคเกษตรของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : คน)				
	2534	157,397	155,597	157,397	155,597
	2535	165,822	162,147	165,822	162,147
	2536	174,507	168,786	174,507	168,786
	2537	183,411	175,472	183,411	175,472
	2538	192,558	182,224	192,558	182,224
	2539	201,962	187,050	201,962	187,050
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	5.18	4.03	5.18	4.03
5.12	การคาดประมาณจำนวนประชากรทั้งหมดของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : คน)				
	2534	1,365,218	1,349,603	1,365,218	1,349,603
	2535	1,394,085	1,363,180	1,394,085	1,363,180
	2536	1,423,561	1,376,893	1,423,561	1,376,893
	2537	1,453,661	1,390,744	1,453,661	1,390,744
	2538	1,484,398	1,404,735	1,484,398	1,404,735
	2539	1,515,784	1,416,867	1,515,784	1,416,867
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	2.11	1.01	2.11	1.01

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.13	การคาดประมาณจำนวนกำลังแรงงานภาคเกษตรของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : คน)				
	2534	618,047	610,978	618,047	610,978
	2535	628,040	614,115	628,040	614,115
	2536	638,226	617,411	638,226	617,411
	2537	648,653	620,578	648,653	620,578
	2538	659,337	623,953	659,337	623,953
	2539	670,286	627,430	670,286	627,430
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	1.64	0.53	1.64	0.53
5.14	การคาดประมาณจำนวนกำลังแรงงานนอกภาคเกษตรของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : คน)				
	2534	94,728	93,644	94,728	93,644
	2535	99,743	97,532	99,743	97,532
	2536	104,924	101,483	104,924	101,483
	2537	110,222	105,449	110,222	105,449
	2538	115,672	109,464	115,672	109,464
	2539	121,288	113,532	121,288	113,532
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	5.13	3.98	5.13	3.98
5.15	การคาดประมาณกำลังแรงงานทั้งหมดของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : คน)				
	2534	712,775	704,622	712,775	704,622
	2535	727,783	711,647	727,783	711,647
	2536	743,150	718,894	743,150	718,894
	2537	758,875	726,027	758,875	726,027
	2538	775,009	733,417	775,009	733,417
	2539	791,574	740,962	791,574	740,962
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	2.12	1.01	2.12	1.01

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.16	การคาดประมาณความต้องการบริโภคข้าวภายในจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	422,790	417,954	422,790	417,954
	2535	432,175	422,594	432,175	422,594
	2536	441,767	427,285	441,767	427,285
	2537	451,573	432,028	451,573	432,028
	2538	461,596	436,824	461,596	436,824
	2539	471,842	441,673	471,842	441,673
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	2.23	1.11	2.23	1.11
5.17	การคาดประมาณความต้องการบริโภคถั่วลิสงภายในจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	314	311	314	311
	2535	323	316	323	316
	2536	332	321	332	321
	2537	342	327	342	327
	2538	351	332	351	332
	2539	361	338	361	338
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	2.62	1.62	2.62	1.62
5.18	การคาดประมาณความต้องการบริโภคหอมแดงภายในจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	651	643	651	643
	2535	668	653	668	653
	2536	685	663	685	663
	2537	703	673	703	673
	2538	722	683	722	683
	2539	741	693	741	693
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	2.61	1.50	2.61	1.50

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.19	การคาดประมาณความต้องการปริมาณกระเทียมภายในจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ. 2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	257	254	257	254
	2535	264	258	264	258
	2536	271	262	271	262
	2537	278	266	278	266
	2538	285	270	285	270
	2539	293	274	293	274
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	2.63	1.50	2.63	1.50
5.20	การคาดประมาณความต้องการปริมาณมันสำปะหลังภายในจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ. 2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	1,279	1,265	1,279	1,265
	2535	1,316	1,287	1,316	1,287
	2536	1,354	1,310	1,354	1,310
	2537	1,393	1,333	1,393	1,333
	2538	1,434	1,357	1,434	1,357
	2539	1,475	1,381	1,475	1,381
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	2.90	1.77	2.90	1.77
5.21	การคาดประมาณความต้องการปริมาณเนื้อวัวและเนื้อควายภายในจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ. 2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	1,885	1,863	1,885	1,863
	2535	1,942	1,899	1,942	1,899
	2536	2,001	1,936	2,001	1,936
	2537	2,062	1,973	2,062	1,973
	2538	2,125	2,011	2,125	2,011
	2539	2,190	2,050	2,190	2,050
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	3.05	1.93	3.05	1.93

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.22	การคาดประมาณความต้องการบริโภคเนื้อหมูภายในจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	2,379	2,352	2,379	2,352
	2535	2,456	2,401	2,456	2,401
	2536	2,535	2,452	2,535	2,452
	2537	2,617	2,503	2,617	2,503
	2538	2,701	2,556	2,701	2,556
	2539	2,788	2,610	2,788	2,610
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	3.23	2.10	3.23	2.10
5.23	การคาดประมาณความต้องการบริโภคเนื้อเป็ดและไก่ภายในจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	3,843	3,800	3,843	3,800
	2535	3,956	3,868	3,956	3,868
	2536	4,071	3,938	4,071	3,938
	2537	4,190	4,008	4,190	4,008
	2538	4,312	4,080	4,312	4,080
	2539	4,438	4,154	4,438	4,154
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	2.93	1.80	2.93	1.80
5.24	การคาดประมาณการใช้ปอแก้วภายในจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	419	419	421	421
	2535	450	450	451	451
	2536	483	483	485	485
	2537	519	519	521	521
	2538	558	558	560	560
	2539	601	601	602	602
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	7.43	7.43	7.41	7.41

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.25	การคาดประมาณการใช้ข้าวทำอาหารสัตว์ภายในจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	11	11	11	11
	2535	11	11	12	12
	2536	12	12	12	12
	2537	12	12	13	13
	2538	13	13	14	14
	2539	13	13	15	15
	อัตราเพิ่มเติม(ร้อยละ)	4.47	4.47	6.99	6.99
5.26	การคาดประมาณการใช้ถั่วลิสงทำอาหารสัตว์ภายในจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	46	46	46	46
	2535	46	46	46	46
	2536	47	47	47	47
	2537	47	47	47	47
	2538	48	48	48	48
	2539	49	49	49	49
	อัตราเพิ่มเติม(ร้อยละ)	1.43	1.43	1.43	1.43
5.27	การคาดประมาณการใช้ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ทำอาหารสัตว์ภายในจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	1,363	1,363	1,369	1,369
	2535	1,374	1,374	1,388	1,388
	2536	1,388	1,388	1,408	1,408
	2537	1,400	1,400	1,428	1,428
	2538	1,414	1,414	1,451	1,451
	2539	1,428	1,428	1,473	1,473
	อัตราเพิ่มเติม(ร้อยละ)	0.95	0.95	1.48	1.48

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.28	การคาดประมาณอุปทานข้าวนาปีของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	534,354	534,354	544,998	544,998
	2535	555,643	555,643	579,061	579,061
	2536	579,061	579,061	615,252	615,252
	2537	602,479	602,479	653,572	653,572
	2538	628,026	628,026	694,021	694,021
	2539	653,572	653,572	738,728	738,728
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	4.12	4.12	6.33	6.33
5.29	การคาดประมาณอุปทานข้าวนาปรังของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	3,207	3,207	3,253	3,253
	2535	3,276	3,276	3,377	3,377
	2536	3,346	3,346	3,500	3,500
	2537	3,415	3,415	3,631	3,631
	2538	3,484	3,484	3,762	3,762
	2539	3,554	3,554	3,901	3,901
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	2.10	2.10	3.71	3.71
5.30	การคาดประมาณอุปทานข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	74,941	74,941	75,253	75,253
	2535	75,564	75,564	76,343	76,343
	2536	76,343	76,343	77,434	77,434
	2537	76,967	76,967	78,525	78,525
	2538	77,746	77,746	79,771	79,771
	2539	78,525	78,525	81,018	81,018
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	0.95	0.95	1.50	1.50

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.31	การคาดประมาณอุปทานมันสำปะหลังของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	146,526	146,526	139,578	139,578
	2535	148,626	148,626	137,825	137,825
	2536	150,788	150,788	136,125	136,125
	2537	152,950	152,950	134,420	134,420
	2538	155,174	155,174	132,759	132,759
	2539	157,459	157,459	131,146	131,146
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	1.45	1.45	1.19	1.19
5.32	การคาดประมาณอุปทานถั่วลิสงของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	5,398	5,398	5,398	5,398
	2535	5,466	5,466	5,466	5,466
	2536	5,535	5,535	5,535	5,535
	2537	5,603	5,603	5,603	5,603
	2538	5,695	5,695	5,695	5,695
	2539	5,763	5,763	5,763	5,763
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	1.32	1.32	1.32	1.32
5.33	การคาดประมาณอุปทานปอแก้วของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	15,487	15,487	15,487	15,487
	2535	15,794	15,794	15,794	15,794
	2536	16,024	16,024	16,024	16,024
	2537	16,254	16,254	16,254	16,254
	2538	16,484	16,484	16,484	16,484
	2539	16,714	16,714	16,714	16,714
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	1.54	1.54	1.54	1.54

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.34	การคาดประมาณอุปทานหอมแดงของจังหวัดศรีสะเกษ				
	ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539				
	(หน่วย : ตัน)				
	2534	65,385	65,385	65,385	65,385
	2535	67,426	67,426	67,426	67,426
	2536	69,517	69,517	69,517	69,517
	2537	71,686	71,686	71,686	71,686
	2538	73,931	73,931	73,931	73,931
	2539	76,227	76,227	76,227	76,227
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	3.12	3.12	3.12	3.12
5.35	การคาดประมาณอุปทานกระเทียมของจังหวัดศรีสะเกษ				
	ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539				
	(หน่วย : ตัน)				
	2534	2,910	2,910	2,910	2,910
	2535	2,980	2,980	2,980	2,980
	2536	3,050	3,050	3,050	3,050
	2537	3,120	3,120	3,120	3,120
	2538	3,189	3,189	3,189	3,189
	2539	3,265	3,265	3,265	3,265
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	2.32	2.32	2.32	2.32
5.36	การคาดประมาณอุปทานมะม่วงหิมพานต์ของจังหวัดศรีสะเกษ				
	ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539				
	(หน่วย : ตัน)				
	2534	-	-	1,958	1,958
	2535	-	-	2,310	2,310
	2536	-	-	2,697	2,697
	2537	-	-	3,136	3,136
	2538	-	-	3,619	3,619
	2539	-	4,129	4,129	
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	-	-	16.64	16.64

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.37	การคาดประมาณอุปทานเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ผลิตภายในจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	18,219	18,219	18,581	18,581
	2535	18,943	18,943	19,740	19,740
	2536	19,739	19,739	20,971	20,971
	2537	20,535	20,535	22,274	22,274
	2538	21,403	21,403	23,649	23,649
	2539	22,271	22,271	25,169	25,169
5.38	การคาดประมาณอุปทานเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ที่ผลิตได้ภายในจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	763	763	766	766
	2535	769	769	777	777
	2536	777	777	788	788
	2537	784	784	799	799
	2538	792	792	812	812
	2539	799	799	825	825
5.39	การคาดประมาณอุปทานเมล็ดพันธุ์ถั่วลิสงที่ผลิตได้ภายในจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	361	361	361	361
	2535	366	366	366	366
	2536	370	370	370	370
	2537	375	375	375	375
	2538	381	381	381	381
	2539	386	386	386	386

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.40	การคาดประมาณอุปทานเมล็ดพันธุ์หอมแดงที่ผลิตได้ภายในจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	6,378	6,378	6,378	6,378
	2535	6,577	6,577	6,577	6,577
	2536	6,781	6,781	6,781	6,781
	2537	6,992	6,992	6,992	6,992
	2538	7,211	7,211	7,211	7,211
	2539	7,435	7,435	7,435	7,435
5.41	การคาดประมาณอุปทานเมล็ดพันธุ์กระเทียมที่ผลิตได้ภายในจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	668	668	668	668
	2535	684	684	684	684
	2536	700	700	700	700
	2537	716	716	716	716
	2538	732	732	732	732
	2539	749	749	749	749
5.42	การคาดประมาณปริมาณการสูญเสียของข้าวที่ผลิตได้ภายในจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	10,759	10,759	10,965	10,965
	2535	11,178	11,178	11,649	11,649
	2536	11,648	11,648	12,375	12,375
	2537	12,118	12,118	13,144	13,144
	2538	12,630	12,630	13,956	13,956
	2539	13,143	13,143	14,853	14,853

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.43	การคาดประมาณปริมาณการสูญเสียเปล่าของถั่วลิสงที่ผลิตได้ภายในจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	27	27	27	27
	2535	27	27	27	27
	2536	28	28	28	28
	2537	28	28	28	28
	2538	28	28	28	28
	2539	29	29	29	29
5.44	การคาดประมาณปริมาณการสูญเสียเปล่าของบอแก้วที่ผลิตได้ภายในจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	155	155	155	155
	2535	158	158	158	158
	2536	160	160	160	160
	2537	163	163	163	163
	2538	165	165	165	165
	2539	167	167	167	167
5.45	การคาดประมาณปริมาณการสูญเสียเปล่าของหอมแดงที่ผลิตได้ภายในจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	523	523	523	523
	2535	539	539	539	539
	2536	556	556	556	556
	2537	573	573	573	573
	2538	591	591	591	591
	2539	610	610	610	610

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.46	การคาดประมาณปริมาณการสูญเสียของกระเทียมที่ผลิตได้ภายในจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	4	4	4	4
	2535	4	4	4	4
	2536	4	4	4	4
	2537	4	4	4	4
	2538	4	4	4	4
	2539	4	4	4	4
5.47	การคาดประมาณปริมาณการส่งออกข้าวของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	85,782	90,618	106,869	100,740
	2535	96,612	106,192	130,512	128,443
	2536	109,241	123,723	156,002	158,109
	2537	121,656	141,200	183,344	189,744
	2538	135,868	160,639	212,525	223,341
	2539	149,857	180,024	245,605	260,919
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	12.21	15.59	19.07	22.68
5.48	การคาดประมาณปริมาณการส่งออกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	72,815	72,815	73,118	73,118
	2535	73,421	73,421	74,178	74,178
	2536	74,178	74,178	75,238	75,238
	2537	74,783	74,783	76,298	76,298
	2538	75,540	75,540	77,508	77,508
	2539	76,298	76,298	78,720	78,720
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	0.95	0.95	1.48	1.48

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.49	การคาดประมาณปริมาณการส่งออกมันสำปะหลังของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	145,247	145,261	138,299	138,313
	2535	147,310	147,339	136,509	136,538
	2536	149,434	149,478	134,771	134,815
	2537	151,557	151,617	133,027	133,087
	2538	153,740	153,817	131,325	131,402
	2539	155,984	156,078	129,671	129,765
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	1.44	1.45	-1.23	-1.22
5.50	การคาดประมาณปริมาณการส่งออกถั่วลิสงของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	4,650	4,653	4,650	4,653
	2535	4,704	4,711	4,704	4,711
	2536	4,758	4,769	4,758	4,769
	2537	4,811	4,826	4,811	4,826
	2538	4,887	4,906	4,887	4,906
	2539	4,938	4,961	4,938	4,961
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	1.22	1.30	1.22	1.30
5.51	การคาดประมาณปริมาณการส่งออกบอแก้วของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	14,913	14,913	14,911	14,911
	2535	15,186	15,186	15,185	15,185
	2536	15,381	15,381	15,379	15,379
	2537	15,572	15,572	15,570	15,570
	2538	15,761	15,761	15,759	15,759
	2539	15,946	15,946	15,945	15,945
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	1.36	1.36	1.36	1.36

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.52	การคาดประมาณปริมาณการส่งออกหอมแดงของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	57,833	57,841	57,833	57,841
	2535	59,642	59,657	59,642	59,656
	2536	61,495	61,517	61,495	61,518
	2537	63,418	63,448	63,418	63,447
	2538	65,407	65,446	65,407	65,445
	2539	67,441	67,489	67,441	67,489
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	3.12	3.14	3.12	3.14
5.53	การคาดประมาณปริมาณการส่งออกกระเทียมของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	1,981	1,984	1,981	1,984
	2535	2,028	2,034	2,028	2,034
	2536	2,075	2,084	2,075	2,084
	2537	2,122	2,134	2,122	2,133
	2538	2,168	2,183	2,168	2,183
	2539	2,219	2,238	2,219	2,237
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	2.28	2.43	2.28	2.41
5.54	การคาดประมาณอัตราการผลิตตนเองของข้าวของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ร้อยละ)				
	2534	1.19	1.20	1.24	1.23
	2535	1.21	1.23	1.29	1.28
	2536	1.23	1.27	1.34	1.34
	2537	1.25	1.30	1.39	1.41
	2538	1.27	1.34	1.44	1.47
	2539	1.30	1.38	1.49	1.54
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	1.72	2.79	5.54	4.67

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.55	การคาดประมาณอัตราการพึ่งตนเองของข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ. 2534-2539 (หน่วย : ร้อยละ)				
	2534	35.25	35.25	35.25	35.25
	2535	35.26	35.26	35.26	35.26
	2536	35.26	35.26	35.26	35.26
	2537	35.24	35.24	35.26	35.26
	2538	35.24	35.24	35.25	35.25
	2539	35.26	35.26	35.26	35.26
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	0.00	0.00	0.00	0.00
5.56	การคาดประมาณอัตราการพึ่งตนเองของมันสำปะหลังของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ. 2534-2539 (หน่วย : ร้อยละ)				
	2534	114.56	115.83	109.13	110.34
	2535	112.94	115.48	104.73	107.09
	2536	111.36	115.11	100.54	103.91
	2537	109.80	114.74	96.50	100.84
	2538	108.21	114.35	92.58	97.83
	2539	106.75	114.02	88.91	94.96
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	-1.41	-0.32	-3.97	-2.91
5.57	การคาดประมาณอัตราการพึ่งตนเองของถั่วลิสงของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ. 2534-2539 (หน่วย : ร้อยละ)				
	2534	7.22	7.25	7.22	7.25
	2535	7.17	7.24	7.17	7.24
	2536	7.12	7.23	7.12	7.23
	2537	7.07	7.21	7.07	7.21
	2538	7.05	7.22	7.05	7.22
	2539	6.99	7.19	6.99	7.19
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	-0.61	-0.13	-0.61	-0.13

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.58	การคาดประมาณอัตราการพึ่งตนเองของปอแก้วของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ร้อยละ)				
	2534	26.98	26.98	26.89	26.89
	2535	25.98	25.98	25.93	25.93
	2536	24.92	24.92	24.84	24.84
	2537	23.83	23.83	23.76	23.76
	2538	22.80	22.80	22.74	22.74
	2539	21.76	21.76	21.73	21.73
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	-4.14	-4.14	-4.13	-4.13
5.59	การคาดประมาณอัตราการพึ่งตนเองของหอมแดงของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ร้อยละ)				
	2534	8.65	8.67	8.66	8.67
	2535	8.66	8.68	8.66	8.68
	2536	8.67	8.99	8.67	8.69
	2537	8.67	8.70	8.67	8.70
	2538	8.67	8.71	8.67	8.71
	2539	8.68	8.72	8.68	8.72
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	0.05	0.13	0.05	0.13
5.60	การคาดประมาณอัตราการพึ่งตนเองของกระเทียมของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ร้อยละ)				
	2534	3.13	3.14	3.13	3.14
	2535	3.13	3.15	3.13	3.15
	2536	3.13	3.16	3.13	3.16
	2537	3.13	3.16	3.13	3.16
	2538	3.12	3.17	3.12	3.17
	2539	3.12	3.18	3.12	3.18
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	-0.06	0.25	-0.06	0.25

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.61	การคาดประมาณความต้องการแรงงานคนในการผลิตข้าวนาปีของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : คน)				
	2534	260,774	260,774	263,347	263,347
	2535	265,920	265,920	271,581	271,581
	2536	271,581	271,581	280,330	280,330
	2537	277,242	277,242	289,593	289,593
	2538	283,418	283,418	299,371	299,371
	2539	289,593	289,593	310,178	310,178
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	2.10	2.10	3.27	3.27
5.62	การคาดประมาณความต้องการแรงงานคนในการผลิตข้าวนาปรังของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : คน)				
	2534	1,231	1,231	1,240	1,240
	2535	1,245	1,245	1,267	1,267
	2536	1,260	1,260	1,293	1,293
	2537	1,275	1,275	1,321	1,321
	2538	1,290	1,290	1,349	1,349
	2539	1,305	1,305	1,379	1,379
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	1.18	1.18	2.12	2.12
5.63	การคาดประมาณความต้องการแรงงานคนในการผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : คน)				
	2534	17,443	17,443	17,470	17,470
	2535	17,498	17,498	17,567	17,567
	2536	17,567	17,567	17,664	17,664
	2537	17,623	17,623	17,761	17,761
	2538	17,692	17,692	17,872	17,872
	2539	17,761	17,761	17,982	17,982
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	0.36	0.36	0.57	0.57

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.64	การคาดประมาณความต้องการแรงงานคนในการผลิตมันสำปะหลังของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : คน)				
	2534	11,630	11,630	11,092	11,092
	2535	11,700	11,700	10,863	10,863
	2536	11,773	11,773	10,641	10,641
	2537	11,846	11,846	10,423	10,423
	2538	11,921	11,921	10,211	10,211
	2539	11,998	11,998	10,005	10,005
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	0.62	0.62	-1.99	-1.99
5.65	การคาดประมาณความต้องการแรงงานคนในการผลิตถั่วลิสงของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : คน)				
	2534	4,653	4,653	4,653	4,653
	2535	4,683	4,683	4,683	4,683
	2536	4,713	4,713	4,713	4,713
	2537	4,743	4,743	4,743	4,743
	2538	4,783	4,783	4,783	4,783
	2539	4,813	4,813	4,813	4,813
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	0.68	0.68	0.68	0.68
5.66	การคาดประมาณความต้องการแรงงานคนในการผลิตปอแก้วของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : คน)				
	2534	16,797	16,797	16,797	16,797
	2535	17,011	17,011	17,011	17,011
	2536	17,171	17,171	17,171	17,171
	2537	17,331	17,331	17,331	17,331
	2538	17,491	17,491	17,491	17,491
	2539	17,651	17,651	17,651	17,651
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	1.00	1.00	1.00	1.00

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.67	การคาดประมาณความต้องการแรงงานคนในการผลิตหอมแดงของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : คน)				
	2534	15,760	15,760	15,760	15,760
	2535	15,896	15,896	15,896	15,896
	2536	16,036	16,036	16,036	16,036
	2537	16,181	16,181	16,181	16,181
	2538	16,331	16,331	16,331	16,331
	2539	16,484	16,484	16,484	16,484
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	0.89	0.89	0.89	0.89
5.68	การคาดประมาณความต้องการแรงงานคนในการผลิตกระเทียมของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : คน)				
	2534	4,108	4,108	4,108	4,108
	2535	4,139	4,139	4,139	4,139
	2536	4,171	4,171	4,171	4,171
	2537	4,202	4,202	4,202	4,202
	2538	4,233	4,233	4,233	4,233
	2539	4,268	4,268	4,268	4,268
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	0.76	0.76	0.76	0.76
5.69	การคาดประมาณความต้องการแรงงานคนในการผลิตมะม่วงหิมพานต์ ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : คน)				
	2534	-	-	1,578	1,578
	2535	-	-	1,684	1,684
	2536	-	-	1,798	1,798
	2537	-	-	1,919	1,919
	2538	-	-	2,048	2,048
	2539	-	-	2,186	2,186
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	-	-	6.74	6.74

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.70	การคาดประมาณความต้องการแรงงานสัตว์ในการผลิตข้าวนาปีของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัว)				
	2534	53,806	53,806	53,815	53,815
	2535	53,823	53,823	53,842	53,842
	2536	53,842	53,842	53,871	53,871
	2537	53,861	53,861	53,902	53,902
	2538	53,881	53,881	53,934	53,934
	2539	53,902	53,902	53,970	53,970
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	0.04	0.04	0.06	0.06
5.71	การคาดประมาณความต้องการแรงงานสัตว์ในการผลิตข้าวนาปรังของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัว)				
	2534	105	105	105	105
	2535	105	105	105	105
	2536	105	105	106	106
	2537	105	105	106	106
	2538	106	106	106	106
	2539	106	106	106	106
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	0.17	0.17	0.02	0.02
5.72	การคาดประมาณความต้องการแรงงานสัตว์ในการผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัว)				
	2534	398	398	399	399
	2535	400	400	402	402
	2536	402	402	404	404
	2537	403	403	407	407
	2538	405	405	410	410
	2539	407	407	414	414
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	0.45	0.45	0.72	0.72

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.73	การคาดประมาณความต้องการแรงงานสัตว์ในการผลิตมันสำปะหลังของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัว)				
	2534	235	235	231	231
	2535	235	235	225	225
	2536	235	235	219	219
	2537	235	235	213	213
	2538	235	235	208	208
	2539	235	235	202	202
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	0.00	0.00	-2.58	-2.58
5.74	การคาดประมาณความต้องการแรงงานสัตว์ในการผลิตถั่วลิสงของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัว)				
	2534	84	84	84	84
	2535	84	84	84	84
	2536	84	84	84	84
	2537	84	84	84	84
	2538	84	84	84	84
	2539	84	84	84	84
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	0.00	0.00	0.00	0.00
5.75	การคาดประมาณความต้องการแรงงานสัตว์ในการผลิตปอแก้วของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัว)				
	2534	432	432	432	432
	2535	432	432	432	432
	2536	432	432	432	432
	2537	432	432	432	432
	2538	432	432	432	432
	2539	432	432	432	432
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	0.00	0.00	0.00	0.00

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.76	การคาดประมาณความต้องการแรงงานสัตว์ในการผลิตหอมแดงของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัว)				
	2534	27	27	27	27
	2535	27	27	27	27
	2536	27	27	27	27
	2537	27	27	27	27
	2538	27	27	27	27
	2539	27	27	27	27
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	0.00	0.00	0.00	0.00
5.77	การคาดประมาณความต้องการแรงงานสัตว์ในการผลิตมะม่วงหิมพานต์ ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัว)				
	2534	-	-	10	10
	2535	-	-	11	11
	2536	-	-	12	12
	2537	-	-	13	13
	2538	-	-	14	14
	2539	-	-	14	14
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	-	-	6.83	6.83
5.78	การคาดประมาณความต้องการแรงงานรถแทรกเตอร์ในการผลิตข้าวนาปี ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : คัน)				
	2534	205	205	206	206
	2535	208	208	211	211
	2536	211	211	216	216
	2537	214	214	221	221
	2538	218	218	227	227
	2539	221	221	234	234
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	1.52	1.52	2.46	2.46

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.79	การคาดประมาณความต้องการแรงงานรถแทรกเตอร์ในการผลิตข้าวนาปรัง ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : คัน)				
	2534	14	14	14	14
	2535	14	14	15	15
	2536	15	15	15	15
	2537	15	15	15	15
	2538	15	15	15	15
	2539	15	15	15	15
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	1.49	1.49	1.24	1.24
5.80	การคาดประมาณความต้องการแรงงานรถแทรกเตอร์ในการผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : คัน)				
	2534	136	136	136	136
	2535	136	136	137	137
	2536	137	137	138	138
	2537	138	138	139	139
	2538	138	138	140	140
	2539	139	139	141	141
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	0.47	0.47	0.73	0.73
5.81	การคาดประมาณความต้องการแรงงานรถแทรกเตอร์ในการผลิตมันสำปะหลัง ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : คัน)				
	2534	23	23	22	22
	2535	23	23	22	22
	2536	23	23	21	21
	2537	23	23	21	21
	2538	23	23	20	20
	2539	23	23	19	19
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย(ร้อยละ)	0.00	0.00	-2.85	-2.85

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.82	การคาดประมาณความต้องการแรงงานรถแทรกเตอร์ในการผลิตถั่วลิสง ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : คัน)				
	2534	10	10	10	10
	2535	10	10	10	10
	2536	10	10	10	10
	2537	10	10	10	10
	2538	10	10	10	10
	2539	10	10	10	10
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	0.00	0.00	0.00	0.00
5.83	การคาดประมาณความต้องการแรงงานรถแทรกเตอร์ในการผลิตปอแก้ว ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : คัน)				
	2534	39	39	39	39
	2535	39	39	39	39
	2536	40	40	40	40
	2537	40	40	40	40
	2538	40	40	40	40
	2539	40	40	40	40
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	0.54	0.54	0.54	0.54
5.84	การคาดประมาณความต้องการแรงงานรถแทรกเตอร์ในการผลิตหอมแดง ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : คัน)				
	2534	295	295	295	295
	2535	295	295	295	295
	2536	295	295	295	295
	2537	295	295	295	295
	2538	295	295	295	295
	2539	295	295	295	295
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	0.60	0.60	0.60	0.60

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.85	การคาดประมาณความต้องการแรงงานรถแทรกเตอร์ในการผลิตกระเทียม ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : คัน)				
	2534	74	74	74	74
	2535	74	74	74	74
	2536	74	74	74	74
	2537	74	74	74	74
	2538	74	74	74	74
	2539	74	74	74	74
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	0.00	0.00	0.00	0.00
5.86	การคาดประมาณความต้องการแรงงานรถแทรกเตอร์ในการผลิตมะม่วงหิมพานต์ ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : คัน)				
	2534	-	-	2	2
	2535	-	-	3	3
	2536	-	-	3	3
	2537	-	-	3	3
	2538	-	-	3	3
	2539	-	-	4	4
	อัตราเพิ่มเฉลี่ย (ร้อยละ)	-	-	10.87	10.87
5.87	การคาดประมาณความต้องการใช้ปุ๋ยคอกและปุ๋ยเคมีชนิดเม็ดและผง ในการผลิตข้าวนาปีของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	18,372	18,372	18,372	18,372
	2535	19,104	19,104	19,104	19,104
	2536	19,909	19,909	19,909	19,909
	2537	20,714	20,714	20,714	20,714
	2538	21,592	21,592	21,592	21,592
	2539	22,471	22,471	22,471	22,471

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.88	การคาดประมาณความต้องการใช้ปุ๋ยคอกและปุ๋ยเคมีชนิดเม็ดและผง ในการผลิตข้าวนาปรังของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	212	212	212	212
	2535	217	217	217	217
	2536	221	221	221	221
	2537	226	226	226	226
	2538	231	231	231	231
	2539	235	235	235	235
5.89	การคาดประมาณความต้องการใช้ปุ๋ยคอกและปุ๋ยเคมีชนิดเม็ดและผง ในการผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	528	528	528	528
	2535	532	532	532	532
	2536	538	538	538	538
	2537	542	542	542	542
	2538	548	548	548	548
	2539	553	553	553	553
5.90	การคาดประมาณความต้องการใช้ปุ๋ยคอกและปุ๋ยเคมีชนิดเม็ดและผง ในการผลิตมันสำปะหลังของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	113	113	113	113
	2535	115	115	115	115
	2536	116	116	116	116
	2537	118	118	118	118
	2538	120	120	120	120
	2539	122	122	122	122

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.91	การคาดประมาณความต้องการใช้ปุ๋ยคอกและปุ๋ยเคมีชนิดเม็ดและผงในการผลิตบอแก้วของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	235	235	235	235
	2535	240	240	240	240
	2536	243	243	243	243
	2537	247	247	247	247
	2538	250	250	250	250
	2539	254	254	254	254
5.92	การคาดประมาณความต้องการใช้ปุ๋ยคอกและปุ๋ยเคมีชนิดเม็ดและผงในการผลิตถั่วลิสงของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	62	62	62	62
	2535	62	62	62	62
	2536	63	63	63	63
	2537	64	64	64	64
	2538	65	65	65	65
	2539	66	66	66	66
5.93	การคาดประมาณความต้องการใช้ปุ๋ยคอกและปุ๋ยเคมีชนิดเม็ดและผงในการผลิตหอมแดงของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	8,842	8,842	8,842	8,842
	2535	9,118	9,118	9,118	9,118
	2536	9,401	9,401	9,401	9,401
	2537	9,694	9,694	9,694	9,694
	2538	9,998	9,998	9,998	9,998
	2539	10,309	10,309	10,309	10,309

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.94	การคาดประมาณความต้องการใช้ปุ๋ยคอกและปุ๋ยเคมีชนิดเม็ดและผง ในการผลิตกระเทียมของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	946	946	946	946
	2535	969	969	969	969
	2536	992	992	992	992
	2537	1,015	1,015	1,015	1,015
	2538	1,037	1,037	1,037	1,037
	2539	1,062	1,062	1,062	1,062
5.95	การคาดประมาณความต้องการใช้ปุ๋ยคอกและปุ๋ยเคมีชนิดเม็ดและผง ในการผลิตมะม่วงหิมพานต์ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	138	138	138	138
	2535	147	147	147	147
	2536	157	157	157	157
	2537	168	168	168	168
	2538	179	179	179	179
	2539	191	191	191	191
5.96	การคาดประมาณความต้องการใช้ปุ๋ยเคมีชนิดน้ำในการผลิตถั่วลิสง ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ลิตร)				
	2534	1,707	1,707	1,707	1,707
	2535	1,729	1,729	1,729	1,729
	2536	1,751	1,751	1,751	1,751
	2537	1,773	1,773	1,773	1,773
	2538	1,801	1,801	1,801	1,801
	2539	1,823	1,823	1,823	1,823

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.97	การคาดประมาณความต้องการใช้ปุ๋ยเคมีชนิดน้ำในการผลิตหอมแดง ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ลิตร)				
	2534	11,931	11,931	11,931	11,931
	2535	12,303	12,303	12,303	12,303
	2536	12,685	12,685	12,685	12,685
	2537	13,080	13,080	13,080	13,080
	2538	13,490	13,490	13,490	13,490
	2539	13,909	13,909	13,909	13,909
5.98	การคาดประมาณความต้องการใช้ยาปราบศัตรูพืชและยาฆ่าแมลงชนิดเม็ดและผง ในการผลิตข้าวนาปีของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	234	234	234	234
	2535	243	243	243	243
	2536	253	253	253	253
	2537	263	263	263	263
	2538	274	274	274	274
	2539	286	286	286	286
5.99	การคาดประมาณความต้องการใช้ยาปราบศัตรูพืชและยาฆ่าแมลงชนิดเม็ดและผง ในการผลิตข้าวนาปรังของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	9	9	9	9
	2535	9	9	9	9
	2536	10	10	10	10
	2537	10	10	10	10
	2538	10	10	10	10
	2539	10	10	10	10

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.100	การคาดประมาณความต้องการใช้ยาปราบศัตรูพืชและยาฆ่าแมลงชนิดเม็ดและผง ในการผลิตหอมแดงของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ตัน)				
	2534	5	5	5	5
	2535	5	5	5	5
	2536	5	5	5	5
	2537	5	5	5	5
	2538	6	6	6	6
	2539	6	6	6	6
5.101	การคาดประมาณความต้องการใช้ยาปราบศัตรูพืชและยาฆ่าแมลงชนิดน้ำ ในการผลิตข้าวนาปีของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ลิตร)				
	2534	7,984	7,984	7,984	7,984
	2535	8,302	8,302	8,302	8,302
	2536	8,652	8,652	8,652	8,652
	2537	9,002	9,002	9,002	9,002
	2538	9,384	9,384	9,384	9,384
	2539	9,766	9,766	9,766	9,766
5.102	การคาดประมาณความต้องการใช้ยาปราบศัตรูพืชและยาฆ่าแมลงชนิดน้ำ ในการผลิตข้าวนาปรังของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ลิตร)				
	2534	91	91	91	91
	2535	93	93	93	93
	2536	95	95	95	95
	2537	97	97	97	97
	2538	99	99	99	99
	2539	101	101	101	101

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.103	การคาดประมาณความต้องการใช้ยาปราบศัตรูพืชและยาฆ่าแมลงชนิดน้ำ ในการผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ลิตร)				
	2534	1,574	1,574	1,574	1,574
	2535	1,587	1,587	1,587	1,587
	2536	1,603	1,603	1,603	1,603
	2537	1,616	1,616	1,616	1,616
	2538	1,633	1,633	1,633	1,633
	2539	1,649	1,649	1,649	1,649
5.104	การคาดประมาณความต้องการใช้ยาปราบศัตรูพืชและยาฆ่าแมลงชนิดน้ำ ในการผลิตถั่วลิสงของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ลิตร)				
	2534	2,201	2,201	2,201	2,201
	2535	2,229	2,229	2,229	2,229
	2536	2,257	2,257	2,257	2,257
	2537	2,285	2,285	2,285	2,285
	2538	2,323	2,323	2,323	2,323
	2539	2,351	2,351	2,351	2,351
5.105	การคาดประมาณความต้องการใช้ยาปราบศัตรูพืชและยาฆ่าแมลงชนิดน้ำ ในการผลิตหอมแดงของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ลิตร)				
	2534	10,250	10,250	10,250	10,250
	2535	10,570	10,570	10,570	10,570
	2536	10,898	10,898	10,898	10,898
	2537	11,238	11,238	11,238	11,238
	2538	11,589	11,589	11,589	11,589
	2539	11,949	11,949	11,949	11,949

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.106	การคาดประมาณความต้องการใช้ยาปราบศัตรูพืชและยาฆ่าแมลงชนิดน้ำในการผลิต กระเทียมของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ลิตร)				
	2534	5,773	5,773	5,773	5,773
	2535	5,912	5,912	5,912	5,912
	2536	6,050	6,050	6,050	6,050
	2537	6,189	6,189	6,189	6,189
	2538	6,327	6,327	6,327	6,327
	2539	6,477	6,477	6,477	6,477
5.107	การคาดประมาณความต้องการใช้ยาปราบศัตรูพืชและยาฆ่าแมลงชนิดน้ำใน การผลิตมะม่วงหิมพานต์ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : ลิตร)				
	2534	385	385	385	385
	2535	411	411	411	411
	2536	438	438	438	438
	2537	468	468	468	468
	2538	499	499	499	499
	2539	533	533	533	533
5.108	การคาดประมาณมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยต่อไร่ในการผลิตข้าวนาปีของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : บาท)				
	2534	980	980	1,000	1,000
	2535	1,019	1,019	1,062	1,062
	2536	1,062	1,062	1,129	1,129
	2537	1,105	1,105	1,199	1,199
	2538	1,152	1,152	1,273	1,273
	2539	1,199	1,199	1,355	1,355

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.109	การคาดประมาณมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยต่อไร่ในการผลิตข้าวนาปรังของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : บาท)				
	2534	1,499	1,499	1,521	1,521
	2535	1,532	1,532	1,579	1,579
	2536	1,564	1,564	1,636	1,636
	2537	1,597	1,597	1,698	1,698
	2538	1,629	1,629	1,759	1,759
	2539	1,662	1,662	1,824	1,824
5.110	การคาดประมาณมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยต่อไร่ในการผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปีพ.ศ.2534-2539 (หน่วย : บาท)				
	2534	1,100	1,100	1,105	1,105
	2535	1,110	1,110	1,121	1,121
	2536	1,121	1,121	1,137	1,137
	2537	1,130	1,130	1,153	1,153
	2538	1,142	1,142	1,171	1,171
	2539	1,153	1,153	1,190	1,190
5.111	การคาดประมาณมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยต่อไร่ในการผลิตมันสำปะหลังของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : บาท)				
	2534	1,388	1,388	1,388	1,388
	2535	1,408	1,408	1,408	1,408
	2536	1,429	1,429	1,429	1,429
	2537	1,449	1,449	1,449	1,449
	2538	1,470	1,470	1,470	1,470
	2539	1,492	1,492	1,492	1,492

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.112	การคาดประมาณมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยต่อไร่ในการผลิตปอแก้วของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : บาท)				
	2534	1,002	1,002	1,002	1,002
	2535	1,021	1,021	1,021	1,021
	2536	1,036	1,036	1,036	1,036
	2537	1,051	1,051	1,051	1,051
	2538	1,066	1,066	1,066	1,066
	2539	1,081	1,081	1,081	1,081
5.113	การคาดประมาณมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยต่อไร่ในการผลิตถั่วลิสงของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : บาท)				
	2534	1,681	1,681	1,681	1,681
	2535	1,702	1,702	1,702	1,702
	2536	1,724	1,724	1,724	1,724
	2537	1,745	1,745	1,745	1,745
	2538	1,773	1,773	1,773	1,773
	2539	1,795	1,795	1,795	1,795
5.114	การคาดประมาณมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยต่อไร่ในการผลิตหอมแดงของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : บาท)				
	2534	6,987	6,987	6,987	6,987
	2535	7,205	7,205	7,205	7,205
	2536	7,429	7,429	7,429	7,429
	2537	7,660	7,660	7,660	7,660
	2538	7,900	7,900	7,900	7,900
	2539	8,146	8,146	8,146	8,146

ตารางที่	ปี พ.ศ.	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
5.115	การคาดประมาณมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยต่อไร่ในการผลิตกระเทียมของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539 (หน่วย : บาท)				
	2534	11,036	11,036	11,036	11,036
	2535	11,300	11,300	11,300	11,300
	2536	11,565	11,565	11,565	11,565
	2537	11,830	11,830	11,830	11,830
	2538	12,095	12,095	12,095	12,095
	2539	12,382	12,382	12,382	12,382

ตารางที่ 5.116 การคาดประมาณผลผลิตต่อไร่และผลผลิตทั้งหมดของข้าวนาปี
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539

ปี	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิตต่อไร่ (กิโลกรัมต่อไร่)	ผลผลิตทั้งหมด (ตัน)
2534	2,128,900	251	534,354
2535	2,128,900	261	555,643
2536	2,128,900	272	579,061
2537	2,128,900	283	602,479
2538	2,128,900	295	628,026
2539	2,128,900	307	653,572

ตารางที่ 5.117 การคาดประมาณผลผลิตต่อไร่ และผลผลิตทั้งหมดของข้าวนาปี
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539
(เมื่อมีการใช้นโยบายการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร)

ปี	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิตต่อไร่ (กิโลกรัม)	ผลผลิตทั้งหมด (ตัน)
2534	2,128,900	256	544,998
2535	2,128,900	272	579,061
2536	2,128,900	289	615,252
2537	2,128,900	307	653,572
2538	2,128,900	326	694,021
2539	2,128,900	347	738,728

ตารางที่ 5.118 การคาดประมาณผลผลิตต่อไร่และผลผลิตทั้งหมดของข้าวนาปรัง
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539

ปี	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิตต่อไร่ (กิโลกรัมต่อไร่)	ผลผลิตทั้งหมด (ตัน)
2534	7,709	416	3,207
2535	7,709	425	3,276
2536	7,709	434	3,346
2537	7,709	443	3,415
2538	7,709	452	3,484
2539	7,709	461	3,554

ตารางที่ 5.119 การคาดประมาณผลผลิตต่อไร่ และผลผลิตทั้งหมดของข้าวนาปรัง
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539
(เมื่อมีการใช้นโยบายการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร)

ปี	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิตต่อไร่ (กิโลกรัม)	ผลผลิตทั้งหมด (ตัน)
2534	7,709	422	3,253
2535	7,709	438	3,377
2536	7,709	454	3,500
2537	7,709	471	3,631
2538	7,709	488	3,762
2539	7,709	506	3,901

ตารางที่ 5.120 การคาดประมาณผลผลิตต่อไร่และผลผลิตทั้งหมดของข้าวโพดเลี้ยงสัตว์
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539

ปี	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิตต่อไร่ (กิโลกรัมต่อไร่)	ผลผลิตทั้งหมด (ตัน)
2534	155,803	481	74,941
2535	155,803	485	75,564
2536	155,803	490	76,343
2537	155,803	494	76,967
2538	155,803	499	77,746
2539	155,803	504	78,525

ตารางที่ 5.121 การคาดประมาณผลผลิตต่อไร่ และผลผลิตทั้งหมดของข้าวโพดเลี้ยงสัตว์
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539
(เมื่อมีการใช้นโยบายการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร)

ปี	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิตต่อไร่ (กิโลกรัม)	ผลผลิตทั้งหมด (ตัน)
2534	155,803	483	75,253
2535	155,803	490	76,343
2536	155,803	497	77,434
2537	155,803	504	78,525
2538	155,803	512	79,771
2539	155,803	520	81,018

ตารางที่ 5.122 การคาดประมาณผลผลิตต่อไร่และผลผลิตทั้งหมดของมันสำปะหลัง
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539

ปี	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิตต่อไร่ (กิโลกรัมต่อไร่)	ผลผลิตทั้งหมด (ตัน)
2534	61,773	2,372	146,526
2535	61,773	2,406	148,626
2536	61,773	2,441	150,788
2537	61,773	2,476	152,950
2538	61,773	2,512	155,174
2539	61,773	2,549	157,459

ตารางที่ 5.123 การคาดประมาณผลผลิตต่อไร่ และผลผลิตทั้งหมดของมันสำปะหลัง
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539
(เมื่อมีการใช้นโยบายการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร)

ปี	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิตต่อไร่ (กิโลกรัม)	ผลผลิตทั้งหมด (ตัน)
2534	58,844	2,372	139,578
2535	57,284	2,406	137,825
2536	55,766	2,441	136,125
2537	54,289	2,476	134,420
2538	52,850	2,512	132,759
2539	51,450	2,549	131,146

ตารางที่ 5.124 การคาดประมาณผลผลิตต่อไร่และผลผลิตทั้งหมดของปอแก้ว
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539

ปี	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิตต่อไร่ (กิโลกรัมต่อไร่)	ผลผลิตทั้งหมด (ตัน)
2534	76,670	202	15,487
2535	76,670	206	15,794
2536	76,670	209	16,024
2537	76,670	212	16,254
2538	76,670	215	16,484
2539	76,670	218	16,714

ตารางที่ 5.125 การคาดประมาณผลผลิตต่อไร่และผลผลิตทั้งหมดของถั่วลิสง
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539

ปี	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิตต่อไร่ (กิโลกรัมต่อไร่)	ผลผลิตทั้งหมด (ตัน)
2534	22,871	236	5,398
2535	22,871	239	5,466
2536	22,871	242	5,535
2537	22,871	245	5,603
2538	22,871	249	5,695
2539	22,871	252	5,763

ตารางที่ 5.126 การคาดประมาณผลผลิตต่อไร่และผลผลิตทั้งหมดของหอมแดง
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539

ปี	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิตต่อไร่ (กิโลกรัมต่อไร่)	ผลผลิตทั้งหมด (ตัน)
2534	25,511	2,563	65,385
2535	25,511	2,643	67,426
2536	25,511	2,725	69,517
2537	25,511	2,810	71,686
2538	25,511	2,898	73,931
2539	25,511	2,988	76,227

ตารางที่ 5.127 การคาดประมาณผลผลิตต่อไร่และผลผลิตทั้งหมดของกระเทียม
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539

ปี	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิตต่อไร่ (กิโลกรัมต่อไร่)	ผลผลิตทั้งหมด (ตัน)
2534	5,820	500	2,910
2535	5,820	512	2,980
2536	5,820	524	3,050
2537	5,820	536	3,120
2538	5,820	548	3,189
2539	5,820	561	3,265

ตารางที่ 5.128 การคาดประมาณพื้นที่เพาะปลูก ผลผลิตต่อไร่ และผลผลิตทั้งหมดของมะม่วงหิมพานต์
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539

ปี	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	พื้นที่ให้ผลแล้ว (ไร่)	ผลผลิตต่อไร่ (กิโลกรัม)	ผลผลิตทั้งหมด (ตัน)
2534	19,235	10,526	186	1,958
2535	20,531	12,032	192	2,310
2536	21,915	13,621	198	2,697
2537	23,393	15,298	205	3,136
2538	24,970	17,069	212	3,619
2539	26,653	28,942	218	4,129
อัตราเพิ่ม เฉลี่ย (ร้อยละ)	6.74		3.27	

ตารางที่ 5.129 การคาดประมาณจำนวนโคและเนื้อโคที่สามารถผลิตได้
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539

ปี	จำนวนโคทั้งหมด (ตัว)	จำนวนที่ถูกฆ่า (ตัว)	ผลผลิตที่ได้ (ตัน)
2534	120,320	10,766	3,249
2535	123,192	11,361	3,428
2536	126,133	11,988	3,617
2537	129,145	12,650	3,817
2538	132,228	13,349	4,028
2539	135,384	14,086	4,251

ตารางที่ 5.130 การคาดประมาณจำนวนกระบือและเนื้อกระบือที่สามารถผลิตได้
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539

ปี	จำนวนกระบือทั้งหมด (ตัว)	จำนวนที่ถูกฆ่า (ตัว)	ผลผลิตที่ได้ (ตัน)
2534	294,156	5,776	1,743
2535	294,644	6,986	2,108
2536	295,133	8,450	2,550
2537	295,622	10,221	3,084
2538	296,112	12,363	3,731
2539	296,603	14,954	4,513

ตารางที่ 5.131 การคาดประมาณจำนวนโคและกระบือ และเนื้อโคและกระบือ
ที่สามารถผลิตได้ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539

ปี	จำนวนโคและกระบือทั้งหมด (ตัว)	จำนวนที่ถูกฆ่า (ตัว)	ผลผลิตที่ได้ (ตัน)
2534	414,476	16,542	4,992
2535	417,836	18,347	5,536
2536	421,266	20,438	6,167
2537	424,767	22,871	6,902
2538	428,340	25,712	7,759
2539	431,987	29,040	8,763

ตารางที่ 5.132 การคาดประมาณจำนวนสุกรและเนื้อสุกรที่สามารถผลิตได้
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539

ปี	จำนวนสุกรทั้งหมด (ตัว)	จำนวนที่ถูกฆ่า (ตัว)	ผลผลิตที่ได้ (ตัน)
2534	81,101	52,168	4,544
2535	79,787	53,852	4,691
2536	78,495	55,591	4,842
2537	77,222	57,386	4,995
2538	75,972	59,240	5,160
2539	74,741	61,153	5,326

ตารางที่ 5.133 การคาดประมาณจำนวนเป็ดและไก่ และเนื้อเป็ดและไก่ที่สามารถผลิตได้
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539

ปี	จำนวนเป็ดและไก่ทั้งหมด (ตัว)	จำนวนที่ถูกฆ่า (ตัว)
2534	3,593,515	3,234,164
2535	4,089,041	3,680,137
2536	4,664,937	4,198,443
2537	5,336,522	5,396,870
2538	6,122,401	5,510,161
2539	7,045,225	6,340,703
อัตราเพิ่ม เฉลี่ย (ร้อยละ)	14.26	14.73

ตารางที่ 5.134 การคาดประมาณความต้องการอาหารสัตว์ จำแนกตามชนิดของสัตว์
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539

(หน่วย:ตัน)

ปี	ความต้องการอาหารสัตว์			
	โค,กระบือ	หมู	เป็ด+ไก่	รวม
2534	132,632	20,275	196,745	349,653
2535	133,708	19,947	223,875	377,529
2536	134,805	19,624	255,405	409,834
2537	135,925	19,306	292,175	447,406
2538	137,069	18,993	335,201	491,263
2539	138,236	18,685	385,723	542,647

ตารางที่ 5.135 การคาดประมาณความต้องการใช้แรงงานในการปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่าง ปี พ.ศ.2534-2539
(เมื่อมีการขึ้นนโยบายการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร)

ปี	เมื่อเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกมะม่วงหิมพานต์ และลดพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังลง			ความต้องการแรงงานเมื่อเปลี่ยนเมล็ดพันธุ์ ทำให้ผลผลิตต่อไร่ของข้าวและข้าวโพดเพิ่มขึ้น		
	คน (คน)	สัตว์ (ตัว)	เครื่องจักร (คัน)	คน (คน)	สัตว์ (ตัว)	เครื่องจักร (คัน)
2534	333,436	55,093	799	335,005	55,097	797
2535	338,939	55,107	810	343,844	55,127	806
2536	344,938	55,123	816	353,151	55,159	814
2537	350,939	55,138	824	362,978	55,193	822
2538	357,497	55,157	831	373,351	55,228	831
2539	364,066	55,174	841	384,753	55,268	841
อัตราเพิ่ม เฉลี่ย (ร้อยละ)	1.76	0.03	0.10	2.76	0.06	1.04

ตารางที่ 5.136 การคาดประมาณประชากรวัยทำงาน ความต้องการแรงงาน และการว่างงานในภาค
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539

ปี	ประชากรวัยทำงาน ภาคเกษตร (คน)	ความต้องการแรงงาน ภาคเกษตร (คน) เมื่อให้พื้นที่เพาะปลูกคงที่	แรงงานว่างงาน
2534	318,047	332,396	285,651
2535	628,040	338,092	289,948
2536	638,226	344,272	293,954
2537	648,653	350,443	298,210
2538	659,337	357,159	302,178
2539	670,286	363,873	306,413
อัตราเพิ่ม เฉลี่ย (ร้อยละ)	1.64	1.81	1.44

ตารางที่ 5.137 การคาดประมาณประชากรวัยทำงาน ความต้องการแรงงาน และการว่างงานในภาคเกษตร
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539
(เมื่อมีการใช้นโยบายการควบคุมอัตราการเพิ่มของประชากร)

ปี	ประชากรวัยทำงาน ภาคการเกษตร (คน)	ความต้องการ แรงงานภาคเกษตร (คน)	การว่างงาน (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
2534	610,978	332,396	278,582	45.60
2535	614,115	338,092	276,023	44.95
2536	617,411	344,272	273,139	44.24
2537	620,578	350,443	270,135	43.53
2538	623,953	357,159	266,794	42.76
2539	627,430	363,873	263,557	42.01
อัตราเพิ่ม เฉลี่ย (ร้อยละ)	0.53	1.81	-1.07	

ตารางที่ 5.138 การคาดประมาณประชากรวัยทำงาน ความต้องการแรงงาน และการว่างงานในภาคเกษตร
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539
(เมื่อมีการใช้นโยบายการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร)

ปี	ประชากรวัยทำงาน ภาคการเกษตร (คน)	ความต้องการ แรงงานภาคเกษตร (คน)	การว่างงาน (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
2534	618,047	336,045	282,002	45.63
2535	628,040	344,691	283,349	45.12
2536	638,226	353,817	284,409	44.56
2537	648,653	363,474	285,179	43.96
2538	659,337	373,689	285,648	43.32
2539	670,286	384,946	285,340	42.57
อัตราเพิ่ม เฉลี่ย (ร้อยละ)	0.53	2.70	0.32	

ตารางที่ 5.139 การคาดประมาณประชากรวัยทำงาน ความต้องการแรงงาน และการว่างงานในภาคเกษตร
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539
(เมื่อมีการใช้นโยบายการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรและควบคุมอัตราการเพิ่มของประชากร)

ปี	ประชากรวัยทำงาน ภาคการเกษตร (คน)	ความต้องการ แรงงานภาคเกษตร (คน)	การว่างงาน (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
2534	610,978	336,045	274,933	45.00
2535	614,115	344,691	269,424	43.87
2536	617,411	353,817	263,594	42.69
2537	620,578	363,474	257,104	41.43
2538	623,953	373,689	250,264	40.11
2539	627,430	384,946	242,484	38.65
อัตราเพิ่ม เฉลี่ย (ร้อยละ)	0.53	2.7	-2.35	

ตารางที่ 5.140 การคาดประมาณจำนวนรถแทรกเตอร์ และมูลค่าการลงทุนในรถแทรกเตอร์
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539

ปี	จำนวนรถแทรกเตอร์ (คัน)	การเสื่อม (คัน)	การลงทุนในแต่ละปี (คัน)	มูลค่าการลงทุน (บาท)
1990	542	35	42	1,365,000
2534	549	36	43	1,397,500
2535	555	36	43	1,397,500
2536	561	37	44	1,430,000
2537	568	37	44	1,430,000
2538	575	37	45	1,462,500
2539	581	38	45	1,462,500
อัตราเพิ่ม เฉลี่ย (ร้อยละ)	1.16			

ตารางที่ 5.141 การคาดประมาณจำนวนสัตว์ใช้งานและมูลค่าการลงทุนในสัตว์ใช้งาน
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539

ปี	จำนวนสัตว์ใช้งาน (ตัว)	ตาย (ตัว)	จำนวนที่เพิ่มขึ้น (ตัว)	มูลค่าการลงทุนในแต่ละปี (พันบาท)
2534	288,913	57,687	58,166	232,664
2535	289,393	57,783	58,262	233,048
2536	289,873	57,879	58,359	233,436
2537	290,354	57,975	58,456	233,824
2538	290,836	58,071	58,553	234,212
2539	291,319	58,167	58,650	234,600
อัตราเพิ่ม เฉลี่ย (ร้อยละ)	0.17			

ตารางที่ 5.142 การคาดประมาณ รายได้ ต้นทุน และมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยต่อไร่ในการผลิตข้าวนาปี
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่าง พ.ศ.2534-2539

(หน่วย:บาท)

ปี	รายได้ต่อไร่	ต้นทุนการใช้จ่ายการผลิต ที่ไม่รวมกำลังแรงงานต่อไร่	มูลค่าเพิ่มต่อไร่
2534	1,011.53	31.29	980.24
2535	1,051.83	32.54	1,019.29
2536	1,096.16	33.91	1,062.25
2537	1,140.49	35.28	1,105.21
2538	1,188.85	36.78	1,152.07
2539	1,237.21	38.28	1,198.93

ตารางที่ 5.143 การคาดประมาณรายได้ ต้นทุน และมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยต่อไร่ในการผลิตข้าวนาปี
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ. 2534-2539
(เมื่อมีการใช้นโยบายการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร) (หน่วย: บาท)

ปี	รายได้ต่อไร่	ต้นทุนการใช้จ่ายการผลิต ที่ไม่รวมกำลังแรงงานต่อไร่	มูลค่าเพิ่มต่อไร่
2534	1,031.68	31.92	999.76
2535	1,096.16	33.91	1,062.25
2536	1,164.67	36.03	1,128.64
2537	1,237.21	38.28	1,198.93
2538	1,313.78	40.65	1,273.13
2539	1,398.41	43.26	1,355.15

ตารางที่ 5.144 การคาดประมาณ รายได้ ต้นทุน และมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยต่อไร่ในการผลิตข้าวนาปรัง
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่าง พ.ศ.2534-2539

(หน่วย:บาท)

ปี	รายได้ต่อไร่	ต้นทุนการใช้จ่ายการผลิต ที่ไม่รวมกำลังแรงงานต่อไร่	มูลค่าเพิ่มต่อไร่
2534	1,676.48	177.12	1,499.36
2535	1,712.75	180.95	1,531.80
2536	1,749.02	184.78	1,564.24
2537	1,785.29	188.61	1,596.68
2538	1,821.56	192.44	1,629.12
2539	1,857.83	196.28	1,661.55

ตารางที่ 5.145 การคาดประมาณรายได้ ต้นทุน และมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยต่อไร่ในการผลิตข้าวนาปรัง
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539
(เมื่อมีการใช้นโยบายการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร) (หน่วย:บาท)

ปี	รายได้ต่อไร่	ต้นทุนการใช้จ่ายการผลิต ที่ไม่รวมกำลังแรงงานต่อไร่	มูลค่าเพิ่มต่อไร่
2534	1,700.66	179.67	1,520.99
2535	1,765.14	186.48	1,578.66
2536	1,829.62	193.30	1,636.32
2537	1,898.13	200.53	1,697.60
2538	1,966.64	207.77	1,758.87
2539	2,039.18	215.43	1,823.75

ตารางที่ 5.146 การคาดประมาณ รายได้ ต้นทุน และมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยต่อไร่ในการผลิต
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่าง พ.ศ.2534-2539
(หน่วย:บาท)

ปี	รายได้ต่อไร่	ต้นทุนการใช้จ่ายการผลิต ที่ไม่รวมกำลังแรงงานต่อไร่	มูลค่าเพิ่มต่อไร่
2534	1,120.73	20.34	1,100.39
2535	1,130.05	20.50	1,109.55
2536	1,141.70	20.72	1,120.98
2537	1,151.02	20.89	1,130.13
2538	1,162.67	21.10	1,141.57
2539	1,174.32	21.33	1,153.01

ตารางที่ 5.147 การคาดประมาณรายได้ ต้นทุน และมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยต่อไร่ในการผลิต
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ.2534-2539
(เมื่อมีการใช้นโยบายการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร) (หน่วย:บาท)

ปี	รายได้ต่อไร่	ต้นทุนการใช้จ่ายการผลิต ที่ไม่รวมกำลังแรงงานต่อไร่	มูลค่าเพิ่มต่อไร่
2534	1,125.39	20.42	1,104.97
2535	1,141.70	20.72	1,120.98
2536	1,158.01	21.01	1,137.00
2537	1,174.32	21.31	1,153.01
2538	1,192.96	21.65	1,171.31
2539	1,211.60	21.98	1,189.62

ตารางที่ 5.148 การคาดประมาณ รายได้ ต้นทุน และมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยต่อไร่ในการผลิตมันสำปะหลัง
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่าง พ.ศ.2534-2539

(หน่วย:บาท)

ปี	รายได้ต่อไร่	ต้นทุนการไร่ปัจจัยการผลิต ที่ไม่รวมกำลังแรงงานต่อไร่	มูลค่าเพิ่มต่อไร่
2534	1,399.48	11.30	1,388.18
2535	1,419.54	11.46	1,408.08
2536	1,440.19	11.63	1,428.56
2537	1,460.84	11.79	1,449.05
2538	1,482.08	11.96	1,470.12
2539	1,503.91	12.14	1,491.77

ตารางที่ 5.149 การคาดประมาณ รายได้ ต้นทุน และมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยต่อไร่ในการผลิตปอแก้ว
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่าง พ.ศ.2534-2539

(หน่วย:บาท)

ปี	รายได้ต่อไร่	ต้นทุนการใช้จ่ายการผลิต ที่ไม่รวมกำลังแรงงานต่อไร่	มูลค่าเพิ่มต่อไร่
2534	1,016.06	14.56	1001.5
2535	1,036.18	14.85	1021.33
2536	1,051.27	15.07	1036.20
2537	1,066.36	15.28	1,051.08
2538	1,081.45	15.50	1,065.95
2539	1,096.54	15.72	1,080.82

ตารางที่ 5.150 การคาดประมาณ รายได้ ต้นทุน และมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยต่อไร่ในการผลิตถั่วลิสง
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่าง พ.ศ.2534-2539

(หน่วย:บาท)

ปี	รายได้ต่อไร่	ต้นทุนการใช้ปัจจัยการผลิต ที่ไม่รวมกำลังแรงงานต่อไร่	มูลค่าเพิ่มต่อไร่
2534	1,715.72	34.82	1,681
2535	1,737.53	35.26	1,702
2536	1,759.34	35.71	1,724
2537	1,781.15	36.15	1,745
2538	1,810.23	36.74	1,773
2539	1,832.04	37.18	1,795

ตารางที่ 5.151 การคาดประมาณ รายได้ ต้นทุน และมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยต่อไร่ในการผลิตหอมแดง
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่าง พ.ศ. 2534-2539

(หน่วย:บาท)

ปี	รายได้ต่อไร่	ต้นทุนการใช้จ่ายการผลิต ที่ไม่รวมกำลังแรงงานต่อไร่	มูลค่าเพิ่มต่อไร่
2534	8,201.60	1,214.55	6,987.05
2535	8,457.60	1,252.46	7,205.14
2536	8,720.00	1,291.32	7,428.68
2537	8,992.00	1,331.60	7,660.40
2538	9,273.60	1,373.30	7,900.30
2539	9,561.60	1,415.95	8,145.65

ตารางที่ 5.152 การคาดประมาณ รายได้ ต้นทุน และมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยต่อไร่ในการผลิตกระเทียม
ของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่าง พ.ศ.2534-2539

(หน่วย:บาท)

ปี	รายได้ต่อไร่	ต้นทุนการใช้จ่ายการผลิต ที่ไม่รวมกำลังแรงงานต่อไร่	มูลค่าเพิ่มต่อไร่
2534	12,000.00	964.50	11,035.50
2535	12,288.00	987.65	11,300.35
2536	12,576.00	1,010.80	11,565.20
2537	12,864.00	1,033.95	11,830.05
2538	13,152.00	1,057.10	12,094.90
2539	13,464.00	1,082.17	12,381.83